

Stanarine

Namesto dveh manjših en sam velik šok?

Na ponedeljkovem zasedanju zbora uporabnikov skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Velenje bodo delegati poleg drugih pomembnih zadev, odločali tudi o predlogu za dvig stanarin in najemnin.

Prvič smo stanarine letos povišali s 1. februarjem za 57 odstotkov, drugo letošnje povišanje naj bi izvedli v juliju, kot so to storile vse občine v SR Sloveniji. Vendar smo bili edini, ki kljub dvakratnemu zasedanju, tega nismo sprejeli.

Osnovo za oblikovanje cene stanarine predstavlja Družbeni dogovor o skupnih izhodiščih za določanje stanarin v SR Sloveniji za leto 1987 in planski dokumenti Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Velenje. Na tej podlagi naj bi stanarine letos dosegle in do konca leta tudi zadržale 2,04 odstotke vrednosti revalorizirane stanovanjskega sklada v

občini. Če želimo ta cilj še vedno zasledovati, potem bi morali s 1. novembrom stanarine povečati za predlaganih 144 odstotkov. Ta odstotek je v občini Velenje veliko višji od ostalih, ker — kot je bilo že povedano — edini nismo sprejeli drugega letošnjega povišanja stanarin. Občine, ki so to storile, tokrat dvigujejo stanarine linearno za 55 odstotkov.

Odločali pa bodo seveda delegati. Strokovna služba, ki je pripravljala gradivo za skupščino, je pri točki dvig stanarin in najemnin prikazala tudi primerjavo višine stanarine za dvosobno stanovanje (velikost 60 m² in 281 točkami): v decembru 1986 je znašala stanarina za takšno stanovanje 9059 dinarjev, ta mesec (oktober 1987) 14.222 dinarjev, če pa bo sprejeto predlagano povišanje — 144 odstotkov — bo treba za to stanovanje s 1. novembrom odšteti 34.702 dinarjev. (mkp)

Odpri hišni sejem Gorenja

V ponedeljek so v Titovem Velenju odprli oktoobrski hišni sejem sestavljene organizacije združenega dela Gorenje na katerem prikazujejo dosežke in razvojna hotenja. V teh dneh je namenjen gostom in poslovnim partnerjem, v soboto in nedeljo pa si ga bodo lahko ogledali tudi ostali občani.

Več o sejmu na 3. strani.

Mladinsko prostovoljno delo

Bo prihodnje leto bolje?

Ničkoliko časa, besed je bilo že namenjenih na raznih ravneh mladinskemu prostovoljnemu delu. Kot kaže zmanj, saj je brigadirjev vsako leto manj. Čeprav mladi pravijo, da sta ob njihovih težkih družbenoekonomskih razmerah kramp in lopata že preživeli oblike tovrstne dejavnosti, se nič bolje ne godi novim — tako imenovanim mladinskim raziskovalnim taborem.

Člani centra za mladinsko prostovoljno delo pri občinski konferenci ZSMS Velenje so na nedavni seji znova poskušali najti odgovor na vprašanje, zakaj med mladimi naše občine ni zanimanja

za takšno združevanje prijateljskega delovanja. Hkrati pa so ocenili letošnje žetev na tem področju ter si zastavili smernice za precej boljše delo v prihodnjem letu.

Ob pregledu opravljenega dela na področju mladinskega prostovoljnega dela nikakor niso mogli mimo ugotovitve, da je tudi letos brigada Karla Destovnika Kajuha odšla na zvezno akcijo nepopolna, da krampe in lopate na delovnih vrtih eni in isti ljudje, da vse preveč ob strani stojijo učenci Centra srednjih šol. Zanimanja za mladinsko prostovoljno delo ni med mladimi, niti med krajevnimi skupnostmi, društvi naše občine. Poleg nezadovoljive udeležbe je treba omeniti tudi vrsto pripomb zaradi slabe organizacije posameznih akcij. Edina svetla izjema na tem področju so uspehi — 17 udarniških značk, vrsta pohval in priznanj, glede na dosežene rezultate pa bi si velenjski brigadirji zaslužili tudi najvišje priznanje na področju mladinskega prostovoljnega dela — plaketo Veljka Vlahoviča. Ker pa brigada ni bila popolna, kar težko verjamemo, da jo bodo dobili.

Sicer pa je letos na šestih lokalnih ter štirih zveznih akcijah sodelovalo 150 velenjskih mladincev.

Da se napake iz preteklosti ne bi ponovile, da bi se za mladinsko prostovoljno delo že prihodnje leto odločilo več mladih kot pretekla leta, so na zadnji seji sprejeli tudi vrsto sklepov. Med drugim naj bi evidentiranje bodočih brigadirjev začeli že januarja prihodnje leto, z raznimi razstavami in drugimi propagandnimi akcijami seznanili mlade z življenjem in delom v brigadah, za tiste srednješolce, ki bodo na njih sodelovali, pa je treba doseči, da bo to zanje obvezna praksa. Tudi dogovor o rednem mesečnem sestajanju članov centra za mladinsko prostovoljno delo pri občinski konferenci ZSMS Velenje ter sprotne reševanje težav na tem področju naj bi pripomogla k boljše delu. Želja vseh pa je, da bi se brigada Karla Destovnika Kajuha že prihodnje leto udeležila delovne akcije na Neretvi, med njenimi brigadirji pa naj bi bili tudi mladi zdomci iz Uhingena.

-tap-

Ukrep družbenega varstva v EKO

O uresničevanju ukrepa družbenega varstva v delovni organizaciji Elektrokovinarska oprema smo obsežno poročali v prejšnji številki Našega časa, o tem pa so govorili na zadnji seji tudi člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje.

O dosedanjih aktivnostih in doseženih rezultatih, je poročal predsednik začasnega kolegijskega poslovnega organa Andrej Grebenšek, ki je med drugim tudi izpostavil, da pri Ljubljanski banki Temeljni banki Velenje ni dovolj razumevanja za njihovo sanacijo, saj so se plasmaji te banke, kljub doseženim rezultatom zmanjšali. Člani IS so menili, da mora ta delovna organiza-

cija predložiti banki dovolj argumentiran program, ki bo upravičil zaupanje za odobritev kreditov. To bo gotovo omogočil sanacijski program, ki je že izdelan v osnutku, do konca tega meseca pa bo izdelan že v takšni obliki, da bodo o njem razpravljali samoupravni organi v tem delovnem okolju. Člani izvršnega sveta so menili, da bi bilo prav, če bi ga že v osnutku obravnavali tudi oni.

Poročilo o izvajanju ukrepa družbenega varstva v delovni organizaciji EKO bodo na prihodnji seji, prve dni novembra, obravnavali tudi delegati občinske skupščine. (mz)

Predstavitev izgradnje čistilne naprave

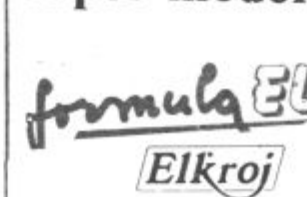
Danes, ob 12. uri, bodo v skupščinski dvorani predstavili investicijski program za izgradnjo centralne čistilne naprave odpadnih voda Šaleške doline.

Ta komunalni objekt je za Šaleško dolino velikega pomena, saj je to ena najpomembnejših naložb ekološke sanacije našega okolja.

Za takšno predstavitev so se odločili, ker vzbujata gradnja veliko zanimanja in ker se ob njej pojavlja tudi mnogo pomislekov o pravilnosti in racionalnosti dosedanjih odločitev. K sodelovanju vabijo vse tiste, ki jih to zanima, še posebej pa tiste, ki so za nadaljnji razvoj občine najbolj odgovorni. Dosedanje pri-

prave in potrebne nadaljnje aktivnosti bodo predstavili predstavniki komunalne skupnosti, investitorja, projektanta in izvedovalci investicijskega programa. (mz)

Super model

Občinska konferenca ZSMS Mozirje

Snovanje smernic za naprej

Jutri, v petek, popoldne bo v nazarskem delavskem domu programska seja občinske konference ZSMS Mozirje. Mladi bodo ocenili delo v preteklem obdobju in na podlagi tega še več pozornosti namenili obravnavanju in sprejemanju programskih usmeritev za naslednje obdobje. Seveda se ne bodo izognili tudi drugim pomembnim in zgoščim temam. Med drugim bodo opravili nekaj kadrovskih sprememb v predsedstvu, med zgoščimi področji pa več spregovorili o mladinskem prostovoljnem delu, ki je v sedanjih oblikah tudi v mozirski občini v zelo kritičnem položaju.

Titovo Velenje

Konferenca partnerskih mest

Leta 1970 se je začelo trdnješe sodelovanje med Titovim Velenjem in Esslingenom iz ZRN, to partnersko sodelovanje našega mesta pa se je razširilo kasneje tudi na druga, s katerimi že dolgo leta sodeluje Esslingen. Oblike sodelovanja so različne, predvsem pa se izražajo na kulturnem in športnem področju. Vsako leto se predstavniki partnerskih mest zberejo na konferenci, na kateri ocenijo preteklo sodelovanje in določijo program nadaljnjih stikov.

Letos bo gostitelj Titovo Velenje. Jutrišnje konference, začela se bo ob 10. uri, se bodo predvidoma udeležili poleg gostitelja, poredstavniki Esslingena, Neatha (Velika Britanija), Vidma (Italija), Vienne (Francija) in Shiedama (Nizozemska). (vos)

POKAL JE NAŠ — Naj naj — s tema presežnikoma so ocenjevali tekmovalci in gostje iz republike sobotno prireditev v Titovem Velenju, 22. kros za pokale Dela. Resnično, prireditelji so opravili vse brezhibno. Pa tudi velenjski tekmovalci, saj so bili naj. (vos) Več o tem na 9. strani

So kmetje klonili pod težo bremen

Na Zgornjesavinski kmetijski zadruzi ocenjujejo, da je bila letošnja kmetijska proizvodnja na splošno povprečna. V poljedelstvu je bilo dobro obrodilo silažna koruza, čeprav je njeno zorenje zaradi slabše vremena poleti kasnilo za dva do tri tedne. Lepo vreme v prvi polovici septembra je dozorevanje pospešilo, zato je bila letina zelo dobra. Kuruza za zrnce je dozorela nekoliko slabše, vendar je te koruze v mozirski občini posejane bolj malo. Na travnikih in njivah je bil pridelek razmeroma dober, zato so prepričani, da krme za živino v zimskem obdobju ne bo primanjkovalo. Tudi hmelj je tipična kultura za Gornjo Savinjsko dolino. Letos je obrodil zelo

dobro, če pa ne bi bilo nekaj neviht s točo v juniju in juliju, bi bil letošnji pridelek rekorden.

Težave pa so druge. Pri mleku, ki je osnovna proizvodnja za Gornjo Savinjsko dolino, je bil

Naša tema

ob polletju položaj še dokaj ugoden, vendar so že takrat predvidevali, da bo stanje v drugi polovici leta bistveno slabše. Žal so se ta predvidevanja uresničila, kar pričajo že trenutni dosežki. Ob devetih mesecih so namočili le toliko mleka, kot v enakem lanskem obdobju in tudi obeti

niso najboljši. Še bolj kritično stanje je v živinoreji. Tu ne dosega niti lanskih rezultatov, kaj šele načrtovanih za letoš. Vzroki so seveda v splošno znanih težavah na področju živinoreje, ki se predvsem odražajo v cenovnih neskladjih. Ta neskladja se iz meseca v mesec še poglobljajo, posledica tega pa je vse manj privozov in vse manj oddane živine. Vse to se je najbolj drastično pokazalo 1. oktobra, ko so že imeli nove cene za odkup živine, ki pa jih je zvezni izvršni svet razveljavil. Zaradi tega živine ne odkupujejo več in je ne bodo vse dotlej, dokler ne bodo potrjene nove cene. Kaj vse to pomeni vemo vsi, ali pa nihče.

j. p.

Čreta

Obletnica prve frontalne bitke

V soboto dopoldne bodo na partizanski Čreti obudili spomine na 1. frontalno bitko, ki jo je leta 1941 z nekajkrat močnejšim sovražnikom izbojeval Štajerski bataljon. Kot vsako leto se bodo tokrat na Čreti zbrali številni borci in mladina ter gostje in domačini. Ob tem bodo pripravili slovesnost, s pomočjo pripadnikov teritorialne obrambe pa ponazorili potek te slavne bitke.

Vrnjačka Banja

Oktobrska plaketa

Jožetu Vebru

Prejšnji teden so slavili občinski praznik v pobrateni Vrnjački Banji. Osrednji slovesnosti se je udeležila tudi delegacija naše občine, v kateri sta bila Nada Zavolšek-Hudarin, predsednica Občinske konference SZDL, in Ciril Grebenšek, predsednik Občinskega sindikalnega sveta. Poleg tega sta bila v dneh praznovanja v Vrnjački Banji pri pobratenih krajevnih skupnostih Novo selo in Vrnji tudi delegaciji Smartnega ob Paki in Šostanja.

Na slovesni seji tamkajšnje občinske skupnosti so podelili Jožetu Vebru Oktobrsko plaketo, najvišje priznanje občine Vrnjačka Banja. Plaketo je prejel za njegove zasluge pri krepitevi bratstva in enotnosti, še posebej pri organizaciji Vlake bratstva in enotnosti. (VOS)

Topolšica —

sindikalni posvet

O predlaganih spremembah ustave

Danes poteka v Topolšici posvet predsednikov sindikalnih organizacij, članov občinske sindikalne sveta ter predsednikov odborov in komisij pri Občinskem svetu ZSS Velenje. Občinski svet je tudi organizator tega posveta.

Udeleženci se bodo na posvetu seznanili s predlaganimi spremembami Ustave SFRJ in SR Slovenije ter stališči naše republike do predlaganih sprememb jugoslovanske Ustave.

Na posvetu bodo spregovorili še o aktualnih vprašanjih uresničevanja socialne politike in o nalogah, ki stojijo pred sindikalnimi organizacijami.

Popoldan bo zbranim spregovoril Marjan Orožen, ki bo predstavil mednarodno sindikalno sodelovanje Zveze sindikatov Jugoslavije in na kratko orisal sindikalno gibanje v Evropi in ostalem svetu. (mkp)

Občinska izobraževalna skupnost

Podelili so Šilihova priznanja

Minulo soboto so se v Domu kulture v Titovem Velenju zbrali velenjski pedagogi, da bi s svojo udeležbo in kulturnim programom v katerem je nastopil Slovenski okeet, počastili slavljence, dobitnike Šilihovih plaket in nagrad, Šilihovih značk in priznanj ter priznanj izobraževalne skupnosti Velenje za leto 1987.

»Današnja skupščina«, je dejal slavnostni govornik Peter Winkler, direktor zavoda SRS za šolstvo, »je ena redkih priložnosti, ko smo tudi v širši družbeni skupnosti pripravili priznati vrednost in pomen učiteljevega dela in mu dati za to zaslužen priznanje.«

V nadaljevanju pa je dejal: »Slovenija je majhna in revna dežela, brez velikih energetskih virov in naravnih bogastev. Največ kar lahko zapustimo mladi generaciji, je znanje in zavest odgovornosti za lasten napredek. V naši družbi zato vedno bolj prodira spoznanje, da je znanje temelj vsakega družbenega in tehnološkega razvoja. Velikokrat smo se že prepirali, da je kljub vsem težavam razmeroma lahko zgraditi tovarne in kupiti stroje, ne da pa se kupiti ljudi, ki jih bodo uporabljali in s svojo ustvarjalnostjo in odgovornostjo do dela potiskali naš razvoj naprej.«

Prav zato, je menil, smo doslej delali v naši vzgoji in izobraževanju precejšnjo napako, ko smo vsa družbena in strokovna prizadevanja usmerjali k materialnim, organizacijskim in programskim težavam na tem področju, premalo pa smo znali prisluhniti učitelju, ki mora biti kot nosilec in oblikovalec vzgojno izobraževalnega procesa predvsem ustvarjalna in samostojna osebnost in ne le izvajalec predpisanih programov. Zato je potrebno učiteljem zagotoviti permanentno izobraževanje, pa tudi ustrezno materialno in družbeno ovrednotiti njihovo delo.

»Odgovornost za bogatitev znanja in napredovanje v stroki pa ne more biti le odgovornost družbe, ampak je skrb za lasten razvoj in napredek, skrb za bogatitev znanja, širšo razgledanost in ustvarjalnost tudi odgovornost vsakega učitelja. Če kdo, potem se mora učitelj zavedati, da dolguje to svojim učencem, predvsem pa samemu sebi in svojemu poklicu.«

V nadaljevanju skupščine je bilo podeljenih 33 priznanj nekaterim najprizadevnejšim pedagoškim delavcem iz naše občine.

Najvišje priznanje, Šilihovo plaketo z nagrado, sta letos prejela Milica Plazl, upokojena učite-

Najvišji priznanji sta letos prejela Milica Plazl in Karel Kordež

ljica z osnovne šole Gustava Šilaha in Karel Kordež, ravnatelj osnovne šole Karla Destovnika Kajuha.

Šilihova značka so prejeli: Jožica Gubenšek, (OŠ Antona Aškerc), Marica Črep in Nada Lebar (OŠ Mihe Pintarja Toleda), Tone Bahor in Anica Ožir (OŠ Karla Destovnika Kajuha), Marija Šovar, Mira Čretnik in Hermina Rudolf (OŠ Gustava Šilaha), Gizela Strnad in Vlado Donaj (OŠ Bratov Mravljakov), Ana Glomocak (OŠ Bratov Letonje), Dragica Letonja in Peter Ficko (Center srednjih šol).

Šilihovo priznanje so prejeli: Marija Felkar in Marjan Kosi (OŠ Antona Aškerc), Magda Krašovec in Sonja Kolšek (OŠ

Gustava Šilaha), Minka Bubik, Ljudmila Gržina in Edita Jevšnik (OŠ Mihe Pintarja Toleda), Anica Kranjc in Vida Rudnik (OŠ Bibe Ročka), Olga Tajšek in Anka Osojnik (OŠ Veljka Vlahoviča), Verena Šulek in Marko Primožič (Center srednjih šol), Franjica Mešelj in Dragica Turk (VZ Velenje).

Priznanje občinske izobraževalne skupnosti Velenje pa so prejeli: Jože Groznik (Delavska univerza), Franc Hudomal (upokojeni učitelj) in Nada Zavolovšek Hudarin (predsednica OK SZDL).

Slovesnost je sklenil Slovenski okeet, ki se je hvaležnemu občinstvu predstavil s spletom narodnih pesmi.

B. Zakošek

Podelili so tudi Šilihove značke

Šolski koledar

Naša mladež je šele sedla v šolske klopi, člani komiteja za družbene dejavnosti, še vedno v prejšnjem sestavu, pa so na zadnji seji namenili nekaj časa šolskemu koledarju 1987/88. Čeprav so počitnice še zelo daleč, naj kljub vsemu v veselje staršev in njihovih otrok napišemo, da se bodo zimске počitnice začele v ponedeljek, 25. januarja in bodo trajale do nedelje, 7. februarja prihodnje leto. Letne počitnice pa bodo učenci od 1. do 7. razreda začeli 25. junija, zadnji

dan pouka za učence 8. razredov pa bo sredo, 15. junij 1988. Po šolskem koledarju učencev Centra srednjih šol v Titovem Velenju se bodo zanje slednje začele 21. junija.

Poleg državnih praznikov, zimskih in letnih počitnic bodo pouka prosti dnevi še od sobote, 28. novembra, do torka 1. decembra letos, od četrta, 31. decembra, do nedelje, 3. januarja 1988, ter od srede, 27. aprila, do torka, 3. maja, prihodnje leto.

Občinska konferenca ZSMS Velenje — o programsko volilni konferenci

Čimprej začeti priprave

Pred mladimi velenjske občine je razgibana družbenopolitična dejavnost vse tja do spomladaj prihodnje leto. Pred vrati je namreč programsko volilna konferenca, od katere vsi veliko pričakujejo in od katere bo v veliki meri odvisno nadaljnje delo tako v osnovnih organizacijah kot v občinski konferenci sami. Ta naj bi bila 20. maja prihodnje leto. Pripravam nanjo pa so na zadnji seji namenili vso pozornost tudi člani predsedstva občinske konference ZSMS Velenje.

V teh težkih gospodarskih in družbenih razmerah bo treba vložiti resnično ogromno truda že vsebinskim pripravam na programsko volilno konferenco. V osnovnih organizacijah je takšnih ali drugačnih težav vse več, nenazadnje tudi v samem predsedstvu, katerega delo hromijo

nekateri nevestni člani. Na sejah, ki so zelo pogosto nesklepčne ali na robu sklepčnosti, je vsakršno sprejemanje sklepov in stališč težko, še težje njihovo uresničevanje. Zato so na seji predsedstva sklenili, da morajo priprave na programsko volilno konferenco začeti čimprej, in da se morajo v reševanje kadrovskih vprašanj bolj kot pretekla leta vključiti osnovne organizacije, tako v krajevnih skupnostih kot v delovnih organizacijah. Prvi korak k temu je gotovo nedavni posvet s predsedniki osnovnih organizacij ZSMS, na katerih so se ti seznanili s postopki ter načinom evidentiranja. Čeprav bo težko v posameznih okoljih najti ljudi, ki bodo imeli z delom pridobljeno zaupanje, in ki bodo voljni sprejeti opravljanje najodgovornejših nalog, pa v osnovnih organizaci-

jah ne bi smeli govoriti na pamet, da takšnih ljudi ni. Skrbne priprave in široko zastavljena akcija ne bi smela mimo željenih rezultatov in do končne uresničitve načela prave ljudi na prava mesta. Po sprejetem rokovniku naj bi v osnovnih organizacijah ZSMS do srede prihodnjega meseca že evidentirali možne kandidate za nosilce odgovornih nalog v občinski konferenci ZSMS Velenje, do konca tega leta pa naj bi kadrovska komisija te obravnavala in pripravila predlog ožje izbora.

Poleg tega so na zadnji seji predsedstva spregovorili še o programu do konca leta. Ob pripravah na programsko volilno sejo bodo v tem času namenili precej pozornosti nedelavnim osnovnim organizacijam ZSMS, na področju vzgoje in izobraževanja

jih čaka vključitev v reorganizacijo na Centru srednjih šol v Titovem Velenju, omenimo pa naj še razna kulturna in športna srečanja mladih. Ob bežni oceni dela občinske konference ZSMS Velenje pa smo slišali tudi nekaj samokritičnih besed. Slabe ocene za delo si ne zaslužijo le osnovne organizacije, ampak tudi »vrh«. Da bi vsaj delno popravili »napako«, bo občinska konferenca ZSMS organizirala mladinsko politično šolo. Za okroglimi mizami naj bi udeleženci tega izobraževalnega seminarja, za katere upajo, da bo med mladimi dovolj zanimanja, spregovorili o temah, ki jih bodo predlagali v osnovnih organizacijah.

Na občinski konferenci in tudi sami člani predsedstva so prepričani, da bi se tako zastavljene aktivnosti morale odražati pri precej boljšem nadaljnjem delu.

-tap-

Potreben nov odlok

Slabo vzdrževanje melioracijskih sistemov

Delegati občinske skupščine bodo na eni prihodnjih sej obravnavali osnutek odloka o zagotavljanju sredstev za kritje stroškov za vzdrževalna dela na skupnih objektih in napravah na melioracijskih območjih v občini Velenje. O tem dokumentu pa so na zadnji seji govorili tudi člani izvršnega sveta, ki so ga sicer podprli, vendar pa menili, da mora dati o njem mnenje tudi davčna uprava, ki bo pobirala te prispevke.

Omenjeni odlok je pripravljen na osnovi zakona o kmetijskih zemljiščih, ki predvideva uvedbo posebnega prispevka, ki ga plačujejo lastniki in uporabniki kmetijskih zemljišč na melioracijskem območju za kritje stroškov pri vzdrževalnih delih na melioracijskih sistemih. Zanj se je Kmetijsko zemljiška skupnost odločila zato, ker lastniki omenjenih zemljišč ne izvajajo nujno potrebnih vzdrževalnih del. Odvodni jarki se vsako leto bolj zaraščajo, pojavlja se zamuljenost jarkov, izlivke drenažnih cevi pa so ponekod zaraščene. To pa je seveda nedopustno, saj smo za

melioracijska dela v naši občini namenili tudi velika družbena sredstva.

Po novem odloku bo kmetijsko zemljiška skupnost zbrala potrebna sredstva ter sklenila, v skladu s programom potrebnih vzdrževalnih del, pogodbe z izvajalci.

Trenutno imamo v občini 190 ha melioriranih zemljišč (Sentilj, Gorenje), v omenjeni odlok pa naj bi na predlog članov izvršnega sveta vključili tudi 30 ha, ki jih trenutno meliorirajo v Bevcah. Vsekakor je treba povedati še to, da bo kmetijska zemljiška skupnost v ta namen prispevala od 50 do 60 odstotkov potrebnega denarja, ostalo pa bodo financirali uporabniki. Trenutno je orientacijska cena za vzdrževalna dela, za en ha melioriranih površin, 20 tisoč dinarjev. (mz)

Manjše zaloge

V času velike inflacije zaloge močno obremenjujejo naš dohodek, zato je podatek o njihovem zmanjšanju zelo razveseljujiv. V mesecu avgustu je upadel fizični obseg zalog za dobrih 24 odstotkov. Na takšno znižanje so v veliki meri vplivale nižje zaloge sredstev za delo ter zaloge reprodukcijskega materiala, žal pa so se zaloge blaga za potrošnjo povečale. (mz)

Preskrba v občini Mozirje

Osnovni kruh za prehrano živine?

Oskrba s svežim mesom v Gornji Savinjski dolini je v zadnjem času že kar kritična, kar velja za obrate družbene prehrane in za ostale potrošnike. Zato se je prejšnji teden znova sestel odbor za preskrbo pri samoupravni interesni skupnosti za proizvodnjo hrane in zagotavljanje preskrbe v občini Mozirje. Prvi sklep je bil namenjen prehodnim razlikam med odkupnimi cenami živine in maloprodajnimi cenami mesa.

Odbor je na osnovi letnega načrta sprejel sklep, da iz lastnih sredstev pokrije to negativno razliko. V Gornji Savinjski dolini mesečno porabijo 12,5 ton govejega in 7,5 ton svinjskega mesa. Razlika med odkupno in maloprodajno ceno je od 500 do 600

dinarjev, kar za oktober skupno pomeni 13,6 milijona dinarjev.

Ce tega sklepa ne bi sprejeli in če že pred tem ne bi klavnic obljubili pokrivanja te razlike, bi bili v Gornji Savinjski dolini brez svežega mesa, do podražitve seveda.

Obenem so člani odbora razpravljali o ceni osnovne vrste kruha. Smatrajo, da je 190 dinarjev premalo, saj takšna cena ne pokriva niti proizvodnih stroškov. Tega kruha zato v pekarnah in na trgovskih policah ni, ali pa ga je zelo malo. Menijo, da je treba ceno dvigniti vsaj na raven proizvodnih stroškov, da ne bo nepotrebnega negodovanja pekov zaradi cene in potrošnikov zaradi pomanjkanja kruha.

Že sedaj se namreč dogaja, da kmetje, če imajo srečo seveda, kupujejo osnovni kruh in z njim krmlijo živino. Razlog je preprosto, ta kruh je do 50 odstotkov cenejši od koruze v maloprodaji.

J. P.

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. janu-

arja 1973 je izhajal kot štirinajstodnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (v. d. direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (v. d. odgovorni urednik), Milena Krstič-Pla-

ninc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji). Izhaja ob četrkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Brzjavni na-

slov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 300 dinarjev. Mesečna naročnina 1.100 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike 6.600 dinarjev, za tujino 11.200 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800—603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

V ponedeljek so odprli že dvajseti tradicionalni sejem Gorenja, ki si ga v soboto in nedeljo lahko ogledajo vsi, ki jih to zanima

Letošnji sejem Gorenja je bogat prikaz dosežkov in razvojnih hotenj ozdov združenih v sozd Gorenje, pridružili pa so se jim tudi EKO, ESO in Kovinska industrija z Vranskega

12. sejem Gorenja

Bogat prikaz dosežkov in razvojnih hotenj

V Rdeči dvorani v Titovem Velenju so v ponedeljek odprli tradicionalni, tokrat že dvajseti sejem Gorenja. Letošnja oktohrska razstava, ki poteka pod geslom »Gorenje s časom in pred njim« je predstavitev proizvodnega programa organizacij združenega dela sozda Gorenje, letos pa so se jim pridružile še Elektrokovinska oprema in Elektrostrojna oprema iz Titovega Velenja ter Kovinska industrija z Vranskega.

Na svečani otvoritvi je zbranim najprej spregovoril podpredsednik kolegijskega poslovodnega odbora sozda Gorenje Jure Toplak. Najprej se je ustavil pri motu sejma, ki ni izbran naključno. »Z njim želimo simbolično prikazati stopnjo razvoja, ki jo je Gorenje doseglo do danes. Predvsem pa želimo opozoriti na vse temelje, ki smo jih zgradili za jutrišnji hitrejši in kakovostnejši razvoj.« Preletel je dosedanje razvojno pot s posebnim poudarkom na projektih, ki jih bodo ob celoviti preobrazbi Gorenja za

ključili še letos in nadaljeval: »Velik del tega znanja je prelit tudi v izdelke, ki jih boste videli na našem sejmu. Toda razvojne moči Gorenja ne kaže ocenjevati skozi posamezne izdelke; njegova realna moč se kaže v celovitem razvoju posameznih programov, v integralnih strateških sistemih kot jih imenujemo. Ti pa so Dom, Komunikacijska in računalniška oprema, Procesna oprema in Zeleni program. Celovit razvoj teh področij nam daje možnost ne le hitrejšega prilagajanja potrebam trga, temveč tudi možnost kreiranja novih potreb.

Zavedamo se, da je vse to odvisno od nas samih, da nam ne bo nič podarjeno in da imamo pred družbo veliko odgovornost za razvoj sestavljene organizacije. Tudi takšne, kot jo načrtujemo v prihodnosti.«

Da bi bilo Gorenje še bolj sposobno kljubovati vsem preizkušnjam, so v letošnjem letu uspešno izpeljali koncept avtonomne decentralizacije poslovnega sistema, v katerem je vsako okolje

v prvi vrsti odgovorno za lasten obstoj in razvoj, pri tem pa je potrebno dosledno spoštovati skupno sprejete cilje in pravila enotnega obnašanja.

Jure Toplak je poudaril, da poslovni položaj vseh okoliš ni enak. Ponekod stojijo pred težkimi preizkušnjami, saj neizprosna ekonomska logika nikomur ne prizanaša in vsaka v preteklosti storjena napaka se v današnjih zaostrenih razmerah še toliko bolj mašuje. Poudaril pa je tudi, da se vsak dan potrjujejo usmeritve Gorenja v delo, znanje, izvoz, konkretne medsebojne odnose kot pravilne, zato bodo pri njih vztrajali za vsako ceno. Nanizal je še naloge, ki so pred delavci Gorenja, nato pa predal besedo slavnostnemu govorniku, sekretarju medobčinskega sveta ZKS celjske regije Danetu Rincu. Tudi on se je najprej dotaknil razvojne in poslovne strategije Gorenja, ki po njegovem mnenju zagotavlja temu delovnemu okolju ne le obstoj na tržišču, temveč tudi perspektivo in razvoj. Takšnih kolektivov imamo mnogo prema-

lo. Nato je ocenil sedanjí trenutek. »Slabo gospodarjenje, iskanje višjega dohodka prek višjih cen, množica pojavov, ko morajo dobri delavci in dobri gospodarji plačevati za posledice neodgovornega, negospodarnega ravnanja, nizke produktivnosti in slabe kvalitete, je še vedno globoko zakoreninjeno v mnogih kolektivih v Jugoslaviji ob podpori zgrešene ekonomske (razvojne in tekoče) politike družbeno političnih skupnosti. Zato ni slučajno, da že drugi v obdobju štirih let zvezna skupščina sprejema protinflacijski program. Tudi temu paketu ukrepov zveznih organov grozi enaka usoda kot že mnogim prej, dokler ne bo zavest o tem, da je le z več in kvalitetnejšim delom z več znanja in ustrezno razvojno politiko oporo na znanstvene dosežke in usmerjeno v odpiranje v svet in konkurenco svetovnega tržišča, možno iziti iz sedanjih krize.«

Govoril je še o kriterijih, ki so nam zato potrebni, še posebno pozornost pa je namenil izvoznim prizadevanjem, pri čemer je nanizal letošnje devetmesečne iz-

vozne rezultate Gorenja, ki dokazujejo, da ta kolektiv uspešno uresničuje svoj srednjeročni program ter usklajuje svoje posamične interese, interese tozdev in delovnih organizacij s skupnimi interesi znotraj sozda ter Slovenije in Jugoslavije. Menil je, da je treba takšne usmeritve še bolj podpreti z razvojne in tekoče gospodarske politike in se zavzeti za predlagane spremembe devizne zakonodaje. Poudaril je tudi družbeno nadgradnjo, ki ji moramo nameniti vso skrb ter se posvetiti znanju in kadrom. Od tu se je znova vrnil h kolektivu Gorenja, ki je lahko v teh pogledih vzor mnogim kolektivom. »Posebej bi rad dal priznanje inovacijski in inventivni naravnosti poslovne politike od intenziviranja dela razvojnih in raziskovalnih služb do množičnih akcij zbiranja koristnih predlogov. Število koristnih predlogov, ki so jih letos od začetka akcije do septembra ocenile komisije kot smiselne, dokazuje, da se da praktično uresničevati ideje in programske usmeritve Zveze komunistov Slovenije o

inovacijski, informativni družbi, za katero se moramo odločno zavzeti, če želimo slediti hitrim tehnološkim spremembam v svetu. Del teh inovacij in koristnih predlogov delavcev Gorenja je že vgrajen v njihove izdelke, ki si jih bomo danes zato še z večjim zanimanjem ogledali.« Dotaknil se je tudi njihovih rezultatov gospodarjenja, ki so ohrabrujoči in izrazil prepričanje, da bodo kos nalogam, ki so si jih zadali. V to ga je prepričal tudi letošnji sejem Gorenja, saj je »med prejšnjim in sedanjim opazna vidna razlika v asortimanu, zlasti pa v višji kvaliteti proizvodov, v proizvodih varčnih z energijo in drugimi kakovostmi.« Z zadnjimi besedami je tudi odprl letošnji sejem Gorenja, ki je ta teden namenjen predvsem poslovnim partnerjem in gostom, v soboto in nedeljo, 24. in 25. oktobra, pa si razvojna hotenja in dosežke Gorenja lahko ogledajo vsi občani, ki jih to zanima. Vrata jim bodo odprli obakrat od 9. do 13. ure.

MIRA ZAKOŠEK

Elkroj — Konfekcija Šoštanj

Večajo izvozne zmogljivosti

Delavci Elkrojeve temeljne organizacije Konfekcija Šoštanj se dobro zavedajo, da je položaj industrijske konfekcije: vse prej kot rožnat, zato so njihova prizadevanja, doseči kšar najboljše rezultate in se enakopravno kosati s konkurenti, povsem razumljiva. Da soo si letošnje proizvodnje pravilno začrtali, najbolj kažejo doseženi poslovni rezultati, ki soo kljub težkim gospodarskim razmeram spodbudni in optimistični. V tem kolektivu so v devetih mesecih izdelali 1554.842 izdelkov, kar je za 6 odstotkov več, kot so načrtovali. Seveda so takšni ugodni rezultati potrebni tudi zato, ker ima šoštanjski kolektiv

obveznosti zaradi naložbe v proizvodne prostore. Kako je z osebnimi dohodki? Zapišimo, da so ugodni, zlasti v primerjavi z ostalimi delovnimi organizacijami v panogi. Podatek za avgust pravi, da je bil povprečni osebni dohodek 21.937 dinarjev.

Pred petnajstimi dnevi so v šoštanjskem Elkroju sklenili proizvodnje programa za jesen in zimo, ki zajema ženske hlače in krila, ki so jih v celoti izvozili. Ker so bili roki zelo kratki, so morali delati ponoči in ob prostih sobotah, vse v želji, da bi tuji kupci blago dobili pravočasno. Sedaj delajo izdelke za domače tržišče iz programa po-

mlad—poletje, konec oktobra pa bo stekla proizvodnja programa pomlad—poletje za izvoz.

V Elkroju si v zadnjem času močno prizadevajo razširiti izvozne zmogljivosti, zlasti za prodajo v Združene države Amerike in v Sovjetsko zvezo. Ta ali naslednji teden bodo pričeli izdelovati ženske hlače za Združene države Amerike. Gre za prvi tovrstni klasični izvoz na tržišče Amerike, kjer je konkurenca izredno huda. Prav zato je izvoz Elkrojevih temeljnih organizacij na omenjeno tržišče velik uspeh. V novembru bo v Šoštanju stekla tudi proizvodnja ženskih kril za Sovjetsko zvezo.

V začetku septembra so v šoštanjski Konfekciji sprejeli na usposabljanje 30 novih delavk, od tega enajst štipendistk in 30 delavk, ki so že končale ustrezno šolo. Usposabljanje bo trajalo tri mesece, potrebno spretnost in kakovost pa bodo dosegle približno v enem letu. Ob vsem tem je razumljivo, da je kolektiv šoštanjske Konfekcije zelo mlad, povrh vsega še pretežno ženski, zato je veliko porodniških dopustov. Trenutno je na porodniškem dopustu 27 delavk, skupno pa je zaposlenih 210. Čeprav je to v ženskih kolektivih normalen pojav, pa je pred kolektivom, v katerem je vsak izpad proizvodnje lahko usoden, velika in odgovorna naloga. Predvsem se pojavlja vprašanje, kako uskladiti razpoložljivo delovno silo s potrebami proizvodnje.

B. Mugerle

REK DO Tiskarna

Sprejet program ukrepov, pozitivni polletni in devetmesečni rezultati gospodarjenja, ureditev nekaterih razmer znotraj kolektiva sicer napovedujejo nekoliko lepše čase tudi za Reko delovno organizacijo Tiskarna. Kljub vsemu pa o sanaciji kolektiva ne moremo govoriti.

Čeprav so z notranjo organizacijo prilagodili potrebe velikosti delovne organizacije, pripravili nov razvid del in nalog, dvignili osebne dohodke, je ukrepov za odpravo motenj v poslovanju ostalo neuresničenih vse preveč oziroma za roki, ki so si jih postavili, zaostajajo. Po besedah direktorja Bruna Zagodeta, so vzroki za to v odhodu nosilcev posameznih nalog iz delovne organizacije. »Nekaj je naravnega, vendar premalo. Še vedno se namreč srečujemo z likvidnostnimi vprašanji, neizkoriščenimi zmogljivostmi, zastarelo tehnološko opremljenostjo, prevelikim številom zaposlenih ter s pomanjkanjem strokovnega kadra. Vse te težave poskušamo rešiti z zmanjševanjem fiksnih stroškov, umenjšo porabo materialov, boljše razporeditvijo delavcev, s skrajšanjem rokov, vse boljše prilagajamo tudi potrebam na trgu. Združitev v enoten kolektiv pa se nenaadnje kaže tudi v rezultatih.«

Čeprav do konca leta ni daleč oziroma je zelo malo časa za popravni izpit, zaposleni v tej delovni organizaciji veliko razmišljajo o tem, kaj jim bo prineslo prihodnje leto. Jasno je, da z zastarelo tehnološko opremo ne bodo

Še premalo naredili

mogli dolgo zdržati konkurence, in da je treba zato najprej izdelati kakovosten naložbeni program.

Po izhodiščih za leto 1988, ki so jih v Tiskarni že izoblikovali, bo prednostna naloga vsakega člana kolektiva čimboljše koriščenje zmogljivosti, tudi tistih, ki jih bo prinesla nujna posodobitev. Prehod iz enostavnega v zahtevnejši tisk — iz dvobarvnega v večbarvni je prednostna usmeritev na področju prodaje.

Velika želja vseh zaposlenih pa je vključitev v izvoz, pač glede na možnosti. Ničmanj zahtevnih nalog jih ne čaka na področju financ, kjer že sedaj stremijo za večjo stopnjo samofinanciranja in čimmanjšimi zalogami.

Posebno pozornost pa v izhodiščih namenajo tudi kadrom. Brez kakovostnih ljudi se delovna organizacija Tiskarna ne bo mogla rešiti tako velikih bremen. »Vsekakor je predvsem od nas samih odvisna nadaljnja usoda Reke delovne organizacije Tiskarna, od resnično doslednega uresničevanja sprejetih ukrepov. Motivacijo za boljše delo v prihodnje pa moramo iskati v zagotavljanju stimulativnega nagradovanja in okrepitvi pripadnosti kolektivu,« je končal razmišljanja o nadaljnjem razvoju delovne organizacije Tiskarna Bruno Zagoda.

—tap—

Pod prho

Nepravočasna priprava gradiv

Na dnevnem redu zadnje seje izvršnega sveta Skupščine občine Velenje je bil tudi operativni program izvedbe sklepov skupščine občine Velenje v zvezi z odpravljanjem negativnih vplivov energetike na okolje. Nosilca nalog sta bila po sklepu skupščine sozd Rudarsko elektroenergetski kombinat Franc Leskošek-Luka in občinski komite za planiranje gospodarstva in varstvo okolja, ki sta bila dolžna pripraviti operativni načrt do konca prejšnjega meseca.

Člani izvršnega sveta so tokrat dobili v obravnavo operativni program izvedbe sklepov skupščine, sprejetih na seji 23. junija letos, vplivu proizvodnje premoga in termoelektrične energije na okolje ter o vplivu

razvojnih načrtov energetskega dela sozda REK na razvoj občine. Žal pa ob tem Rudarsko elektroenergetski kombinat še ni predložil poročila o dosedanjem uresničevanju sklepov skupščine. Oboje naj bi že na prihodnji seji, prve dni meseca novembra, obravnavali delegati občinske skupščine.

Takšno ravnanje je vsekakor neodgovorno, saj pomeni nepravočasna priprava gradiv oziroma nepravočasna obravnavo tudi zakasnitev uresničevanja sprejetih sklepov. Vsekakor pa je bilo čudno tudi to, da nihče na seji ni vedel, kakaj omenjeni program Rudarsko elektroenergetskega kombinata Franc Leskošek-Luka še ni bil predložen v obravnavo.

(mz)

ToTokrat se v Šoštanju usposablja 30 delavk, katerih znanje je še kakako pomembno za uspešno delo v prihodnje

Ali so odlagališča jedrskih odpadkov vendarle na meji med slovenjegraško in velenjsko občino

Sumljivi jedrski sosed

Nova številka Mladine, je iz zaupnih virov izbrskala podatek, da je v igri za odlagališče jedrskih odpadkov le še pet lokacij, od tega so menda štiri v občini Velenje in ena v Solčavi. Ustrezne institucije bodo to pisanje Mladine seveda lahko zavrnile (z molkom tudi potrdile), vendar je dejstvo, da so v zadnjem času res največ omenjali kot možno odlagališče jedrskih odpadkov območje na meji med občinama Slovenj Gradec in Velenje.

Delegatsko vprašanje

Najprej je zavrelo v Slovenj Gradcu, ko so zvedeli, da so gotovo najresnejši kandidati za odlagališče jedrskih odpadkov. Slovenjgradčani so nato dobili nekakšno zagotovilo, da to ne bo držalo, nakar se je zadeva prenesla

na občino Velenje. V majski številki Galaksije iz leta 1986 je Ive Vice Cukrov, glavni elektroenergetski inšpektor za SR Hrvaško, prvi javno omenil kot možno lokacijo tudi občino Velenje, potem ko je vseh 113 občin v Hrvaški že odklonilo sosedstvo odlagališča za jedrske odpadke. Po tem ob-

dobju se v občini Velenje vrstijo delegatska vprašanja s to temo. Drago Sušek, predsednik SO Velenje, je kot delegat v Zboru občin Skupščine SR Slovenije postavil ustno delegatsko vprašanje 18. junija 1986. Predstavnik izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije je na naslednji seji 2. julija 1986 odgovoril, da je skupnost jugoslovanskega elektrogospodarstva naročila študijo, s katero je določenih 13 makrolokacij za jedrsko odlagališče, med katerimi je tudi lokacija na meji občin Velenje in Slovenj Gradec. Takrat je bilo tudi rečeno, da gre za ne-

terensko raziskavo, da bodo pristojni občinski organi o tem pravočasno obveščeni in da je vzdrževanje običajno neutemeljeno in preurajeno. ...

Dne 26. novembra lani pa se je sestel delavski svet oz. Elektroindustrijskega sindikata Slovenije, na katerem so z Elektroprivredno Hrvaške in Nuklearno elektrarno Krško sprejeli sporazum o financiranju in izvajanju začetnih del za skladiščenje radioaktivnih odpadkov nizke in srednje aktivnosti. Iz tega sporazuma je mogoče razbrati, da bo začasno skladišče pri Nuklearni Krški s kapaciteto 6000 dvestolitrskih sodov kmalu polno in da je treba pričeti tudi terenska dela. Na osnovi tega so skupine delegatov za Zbor občin Skupščine SRS iz občine Velenje in Slovenj Gradec postavile novo delegatsko vprašanje, ali je širši izbor lokacij že opravljen. Ob tem pa so postavili tudi zahtevo, da se širše območje Koroške in Šaleške doline sploh ne proučuje kot možna lokacija za jedrsko odlagališče. Svojo zahtevo so utemeljili takole: Na območju možne lokacije so pomembni viri pitne vode, na katere je vezano okoli sto tisoč ljudi. Na tem območju je tržno

usmerjena kmetijska pridelava, prizadeto bi bilo turistično gospodarstvo občine Slovenj Gradec, predvsem pa so Ravne in Velenje že napovprečno onesnaženi. Kot dodaten argument omenjajo tudi bližino meje, delegatsko vprašanje je ekološka ozaveščenost prebivalcev v teh dolinah že tolikšna, da bi po morebitnem strokovnem izboru lokacije na mejah obeh občin z vsemi sredstvi preprečili postavitev odlagališča jedrskih odpadkov.

Izvršni svet SRS je na to vprašanje odgovoril v posebnem dopisu 13. januarja letos. V tem odgovoru je rečeno, da bodo odločitve o lokaciji sprejeli na osnovi primerjave ustreznih možnih lokacij v SRH in SRS, nato pa bo stekel redni lokacijski postopek pred pristojnimi organi. Cukrov v Galaksiji je po leta prej omenja občini Velenje in Slovenj Gradec, izvršni svet pa v tem odgovoru omenja kar 301 možno lokacijo. Ko bo opravljen izbor približno med 20 in 30 možnimi lokacijami (takrat bodo začeli tudi prve terenske raziskave), bodo pristojni organi občin, ki jih to zadeva, pravočasno in vsestransko obveščeni je še

zapisano v omenjenem odgovoru izvršnega sveta.

Ljudje so upravičeno zaskrbljeni

Delegati v velenjski skupščini so na izrednem »ekološkem« zasedanju občinske skupščine vnovič z vso ostrino izpostavili problem odlagališča v Velenjskem grabnu. Rudnik Mežica je v tem grabnu leta 1985 in 1986 izvajal geološka dela. Na tem območju je v prejšnjem stoletju že bil rudnik svinca (gre za raziskovalni prostor Uršlja gora 1). Ljudje tod niso verjeli, da rudnik Mežica opravlja v Velenju raziskave zaradi obnavljanja rudnega bogastva, saj je mežica jama predvidena za zaprtje. Tako so poleti neznanici podirli in razrezali barako, ki jo je rudnik postavil v Velenju.

Protinuklearna klima po Černobilu vse bolj narašča in sumljivega sosed, kot je odlagališče radioaktivnih odpadkov, se vsakdo boji. Zaskrbljenost ljudi ni povsem brez osnove, čeprav nekateri želijo dokazati ravno nasprotno.

Miro Petek (Večer)

Pet in ena

Nuklearna elektrarna Krško je zaprosila za pet rezervacij v SR Sloveniji za trajno odlagališče jedrskih odpadkov

V zadnjem času so v Nuklearni elektrarni Krško postali nekoliko aktivnejši pri urejanju razmer v tovarni, saj so spoznali, da se ne morejo več (popolnoma) zanesti na državne institucije in na poseben (izjemen, nedotakljiv) položaj, ki so si ga ustvarili z aroganco, ignoranco in skrivnostjo. Vsa vprašanja o radioaktivnih odpadkih in proizvodnji so zdaj na njihovih plečih; zvezni organi so vse

pristojnosti in izvedbene načrte prepustili republikam, ta pa sami nuklearni. Vendar volk menja dlako, čudi pa nikoli, tudi v socializmu ne. Čudna žival!

Na kratko: Nuklearna elektrarna Krško je zaprosila Zavod za družbeno planiranje SR Slovenije, Gregorčičeva 25; za rezervacijo 5 (petih) lokacij kot možnih odlagališč radioaktivnih odpadkov. In to: 4 v okolici Velenja in 1 v okolici Solčave.

Iz dobro obveščenih virov smo tudi izvedeli, da naj ne bi šlo samo za skladiščenje, temveč tudi za predelavo odpadkov. Na Komiteju za družbeno planiranje

niso potrdili našega mnenja, niti ga niso odločno zanikali. Vse izvira iz dejstva, da Nuklearna elektrarna Krško ni ubrala pravilne poti za formalno (pravno) soglasje, saj je pri tem izpustila republiški Komitej za energetiko. Tovariš Lovrenčič z Zavoda za družbeno planiranje nam je govoril o nesistematičnosti takšne zahteve, ki ne prenesa formalno-pravnih dejstev, saj ne vsebuje koncepta, analize in ponudbe, brez tega pa niso mogoče nikakršne spremembe planskih dokumentov.

Medtem je že nastopil čas za javno razpravo o ureditvenem načrtu nuklearne v Krškem kakor ga zahtevata zakon o urejanju prostora in zakon o temeljnih sistema družbenega planiranja, saj je skupščina občine Krško

sprejela odlok o tem. Predstavnik mladine in krajevne skupnosti so na seji zahtevali odkrite besede, saj se bojijo, da bo ureditveni načrt omogočil trajnejše skladiščenje odpadkov znotraj elektrarne in tudi njihovo predelavo.

Slednje so pred časom odločno zavrnili, saj tehnika stiskanja odpadkov ni prepričljiva, niti ni strokovno priporočljiva. Pri vseh zapletih s stalnim odlagališčem jedrskih odpadkov je razumljivo, da skušajo v nuklearni najti takšno rešitev, saj se lahko zavedamo, da čez čas ne bo druge možnosti za nizko in srednje radioaktivne odpadke. Začasno odlagališče ob nuklearni je polno, v njem naj bi bilo okoli 5200 sodov (po nekaterih podatkih 5124 sodov), začasno dovoljenje za petletno odlaganje pa je prete-

klo. Med tem časom Nuklearni elektrarni ni uspelo izpolniti vseh 27 pogojev za nadaljnjo obratno dovoljenje. Po Jugelovih podatkih (Galaksija, 16/86) v nuklearni proizvedejo letno 895 sodov nizko radioaktivnih odpadkov in 82 sodov srednje radioaktivnih odpadkov. Vsako leto morajo zamenjati 17 ton ozarčenega jedrskega goriva, v 25 letih bodo pridelali 459 ton odpadkov. Moč elektrarne je 664 MW. Nekateri menijo (Jugel, Galaksija), da bi skladišče ob nuklearni lahko služilo svojem namenu, kar je verjetno vprašljivo, dejstvo pa je, da je bila elektrarna načrtovana in zgrajena, ne da bi rešili osnovno vprašanje odlaganja jedrskih odpadkov vseh vrst. Seveda je bilo podobno tudi drugje po svetu, kar ne spremeni dejstva. Na zadnji okrogli mizi o jedr-

skih odpadkih na Brdu so predstavniki elektrarne Krško govorili o 39 možnih lokacijah v Sloveniji, kar je čista demagogija in o 4 v SR Hrvaški. Strokovnjaki menijo, da je pri nas težko najti področje, kjer ne bi prihajalo do večjih potresnih sunkov. Tudi naše največje politične strukture bodo nase težko sprejele odgovornost za odločitve, zato bodo s tem odlašali, tudi zato, da izvejo mnenje hrvaških strokovnjakov in javnosti, saj je to naša skupna naloga. Mi elektrarno, vi odpadke. Ali: mi odpadke, vi univerziteti... Recimo. Tako se slovenske lokacije vedno bolj ožijo in usmerjajo tja, kjer smo jih zaslužili za pet časom: 4 lokacije v Velenjski občini in peta v Solčavi (ob avstrijski meji?) Gnoj bo treba skidati!

Marjan Horvat (Mladina)

Merjenje radioaktivnosti pepela v Termoelektrarnah Šoštanj

Zaradi urana, ki je v pepelu, Šaleška dolina ni ogrožena

Med številnimi nedvomno upravičenimi očitki na račun ogroženosti Šaleške doline — od katastrofalnih posledic žveplovega dioksida iz TE Šoštanj, preko pogrezanja tal zaradi rudniške dejavnosti do vedno bolj onesnaženih voda zaradi izcednih vod iz deponije pepela TEŠ — se je v zadnjem obdobju pojavilo tudi več dvomov, govoric in »trditvev«, češ da je poleg omenjenih škodljivih posledic pravzaprav najnevarnejša radioaktivnost pepela, ki ga odlagajo na deponiji sredi doline.

Ti dvomi so spodbudili Rudarsko elektroenergetski kombinat »Franc Leskošek Luka«, da je pozval strokovnjake Inštituta Jožef Stefan, naj podrobneje izmerijo in preverijo resnično radioaktivnost pepela iz TEŠ in njen vpliv na okolje in prebivalce Šaleške doline. Tako so že od lani na treh merilnih postajah (v kratkem jih bo šest), kjer merijo hidrometeorološke podatke, koncentracije SO₂ in druge vplive TEŠ v Šaleški dolini, namestili tudi detektorje sledi jedrskih delcev alfa, ki kontinuirano spremljajo koncentracije radioaktivnega plina radona v ozračju; radon namreč nastaja kot razpadni produkt v uranovi razpadni vrsti povsod tam, kjer se pojavlja uran, torej tudi v premogu in v njegovem pepelu.

Sicer pa, kakor pojasnjuje dr. Peter Stegnar, vodja odseka za jedrsko kemijo na IJS, spremljajo radioaktivnost na dveh ravneh. Tako na eni strani merijo radioaktivnost pepela oziroma tako imenovane halde, na drugi strani pa radioaktivnost v ozračju — na prostem in v stanovanjskih hišah.

Da bomo imeli predstavbo, za kakšne količine premogovega pepela gre, povejmo, da v TE Šoštanj letno pokurijo okrog 4,5 milijona ton premoga. Od tega po kurjenju ostane približno 1,2 milijona ton pepela (izpod kotlov in elektrofiltrskega pepela). Kljub temu gre v ozračje — poleg žveplovega dioksida — še okrog 0,4 odstotka vsega pepela, kar letno znese okrog 4 tisoč ton. Ves preostali pepel, ki ga je letno, kot rečeno, za približno četrtno pokurjenega premoga, zmešajo z velikimi količinami vode in ga po ceveh vodijo na deponijo. Tako se je v preteklih letih

nabralo v Velenjskem jezeru okrog 15 milijonov ton pepela. Dodatnih okrog 3 milijonov ton pa ga je tudi na suhi deponiji ob jezeru.

Kako radioaktiven je pepel?

Je ta pepel radioaktiven? Ker je v premogu tudi nekaj urana, ki

Drugi o nas

ne zgori in torej ostane v pepelu, je radioaktiven tudi pepel. Toda vprašanje je: koliko? Uran je namreč prisoten povsod v okolju,

● *Ko smo bili v teh dneh skupaj s strokovnjaki IJS v Titovem Velenju, so z merilnikom sevanja game merili radioaktivnost (točneje ekvivalentno dozo) na posameznih mestih na haldi, na prostem, na gladini velenjskih jezer in v posameznih stavbah. Izmerili so naslednje obsejne doze:*

● *v upravni stavbi REK: 7—8 mikroröntgenov/uro*

● *v skladišču nad starim jaškom: 10—11 mikroröntgenov/uro*

● *na dvorišču nad starim jaškom: 8—9 mikroröntgenov/uro*

● *v nekdanji upravni stavbi nad starim jaškom: 20 mikroröntgenov/uro*

● *na deponiji halde (odprt prostor): 20 mikroröntgenov/uro*

● *na gladini Turističnega jezera: 6—7 mikroröntgenov/uro*

● *na gladini Velenjskega jezera: 7 mikroröntgenov/uro*

● *na trati poleg obeh jezer: 8 mikroröntgenov/uro*

● *v restavraciji Jezero: 8—9 mikroröntgenov/uro*

● *v stopnišču stolpnice v središču T. Velenja (zgrajene iz elektrofiltrskega pepela): 10—17 mikroröntgenov/uro.*

Naj za primerjavo povemo, da so nedavno izmerili obsejno dozo v stavbi iz siporeksa v Murglah v Ljubljani od 10 do 20 mikroröntgenov/uro — odvisno od prežračnosti posameznih prostorov. V dneh po černobilski nesreči pa so te vrednosti na prostem povsod po naši republiki gibale med 200 in 300 mikroröntgeni/uro.

ponekod (v granitu in še kje) ga je več, drugod manj. Različno veliko ga je tudi v posameznih premogih. Tako, pravi dr. Peter Stegnar, ga je v črnem premogu iz Raše, ki ga kurijo v TE Plomin, okrog desetkrat več, kakor v velenjskem lignitu. Zato so pri TE Plomin tudi naredili polindustrijsko napravo za izločanje urana iz tamkajšnjega pepela. V pepelu velenjskega lignita pa je urana manj kot 20 gramov na tono. Oziroma ga je v vsej deponiji velenjskega pepela nekaj deset ton, kar pa je še vedno nekajkrat več kot v običajni zemlji; znano namreč je, da je v vrtni, na primer, ki meri 20-krat 40 metrov in na katerem bi zajeli zemljo meter globoko, povprečno okrog 2 kilograma urana. Vsekakor pa teh nekaj deset ton urana, ki je v deponiji sredi Šaleške doline, ne prispeva bistveno k povečanju sevanja v tamkajšnjem okolju, pravi dr. Peter Stegnar. Dodatno pojasnilo je tudi, da je pretežno del pepela zalitega z vodo, ki zadržuje vse radioaktivne snovi, da ne pridejo v ozračje. Ker pa je voda tudi močno alkalna, se radioaktivne snovi, kolikor jih je v pepelu, v njej ne raztopijo, ampak se zadržujejo v usedlini na domu. Voda v jezeru ob haldi bi morala torej postati ekstremno kisla, da bi se to spremenilo. Prav zaradi tega so vse dosedanje meritve pokazale, pojasnjuje dr. Peter Stegnar, da je na gladini Velenjskega jezera sevanje primerljivo z ozadjem, torej s sevanjem kjerkoli v naravnem okolju.

Druga raven meritve radioaktivnosti pa se, kot rečeno, nanaša na izpostavljenost zaradi zračnega onesnaževanja, tako zaradi morebitnega sevanja s halde ali zaradi radioaktivnosti pepela, ki ga elektrofiltri ne zadržijo in se razprši v ozračje. Po zagotovitvi dr. Petra Stegnarja, so ugotovljene vrednosti urana oziroma njegovih potomcev v ozračju okolici TE Šoštanj in v vsej Šaleški dolini tako nizke, da bi o morebitnih učinkih na okolje in ljudi lahko le špekulirali, ne morejo pa tega strokovno verificirati; kljub temu je eden izmed več ekoloških programov, ki so jih opredelili v REK, namenjen tudi dolgoročnejšemu spremljanju radioaktivnosti oziroma doze, ki jo dobijo prebivalci na tem območju.

Sicer pa so najzgovornejši podatki. Že omenjeni detektorji sledi kažejo, ugotavlja dr. Peter Ste-

● *V sozdu REK Titovo Velenje so zaradi velike prizadelosti okolja v Šaleški dolini sprejeli več naravovarstvenih programov, ki so časovno opredeljeni, vnesli pa so jih tudi v razvojne načrte. Kakor je povedal inž. Franc Avberšek, član poslovodnega odbora soz. REK, odgovoren za razvoj, že pospešeno iščejo in poskusno uvajajo nov, za vodo bistveno manj škodljiv način odlaganja pepela. Gre za pripravo mešanice pepela z minimalno količino vode, tako da ga bodo v prihodnje lahko uporabili za izravnavo ugreznin v Šaleški dolini, laže ga bodo tudi deponirali in zasipali zdajšnje jezero, poskusno pa ga del že vračajo v opuščene rudniške jaške, s čimer naj bi omilili tudi pogrezanje zemljišča. Kakor ugotavlja inž. Boris Stropnik, ki vodi ta projekt, tako te probleme urejajo tudi drugod po svetu. Vse druge rešitve pa po njegovem mnenju zaenkrat niso uporabne oziroma ekonomsko upravičene, ker bi zahtevale več prostora, ali pa so energijsko prezahtevne.*

Sicer pa poleg omenjenega novega načina odlaganja pepela, po besedah inž. Marjana Jedovnicka iz TE Šoštanj, med naravovarstvene projekte spada še vgraditev razžepeljvalnih naprav na TE Šoštanj in dodatno čiščenje dimnih plinov in prostih delcev.

gnar, da so bile povprečne vrednosti aktivnosti od septembra 1986 do maja 1987 na merilnih postajah v Titovem Velenju 12 bekerelov na kubični meter zraka, v Zavodnjah 5 bekerelov na kubični meter zraka in na Velikem vrhu 10 bekerelov na kubični meter zraka. To pa so vrednosti zelo tipične za naravno ozadje povsod v naši republiki in v Jugoslaviji. Ali za primerjavo: koncentracije radona v zraku na prostem v Ljubljani so enake tem vrednostim. Na najbolj izpostavljenem mestu pri Rudniku urana Žirovski vrh pa so bile vrednosti v letu 1985 od 20 do 70 bekerelov na kubični meter zraka.

Bolj kot material utegne škoditi neprežračenost

Podobno neizstopajoče so tudi koncentracije radona v stavbah

oziroma zaprtih prostorih v Šaleški dolini. Čeprav te meritve pričajo (kakor v vseh drugih okoljih), da na koncentracije radona opazno vpliva predvsem (ne) prežračenost prostorov in nekoliko manj material, iz katerega so zgrajene stavbe v Šaleški dolini. Tako so bile najvišje koncentracije radona ugotovljene v zimskem času. Največ — 405 bekerelov na kubični meter zraka — so ga namerili v novozgrajeni neseljeni stanovanjski hiši, ki je bila sezidana iz navadne opeke, na Lipi pri Velenju; značilno za tako visoko koncentracijo pa je, da je bila stavba pol leta povsem zaprta in neprežračena. V stanovanjskih hišah v Titovem Velenju in njegovi okolici pa so bile ugotovljene koncentracije radona — brez posebnih odstopanj v stavbah iz elektrofiltrskega pepela ali iz drugih materialov — od 20 do 205 bekerelov na kubični meter zraka; s tem da se je v teh zaprtih prostorih gibala povprečna vrednost pod 100 bekereli na kubični meter zraka. Ob tem so značilni podatki, da je zaradi odprtega prostora in vetra izmerjena mnogo nižja koncentracija radona na sami deponiji pepela. Tam se izmerjene vrednosti gibljejo od 17 do 83 bekerelov na kubični meter zraka.

Kaj pa so — za primerjavo — pokazale meritve koncentracije radona v stanovanjskih hišah v Ljubljani? S precejšnjimi nihanji se gibljejo od 16, 45, 61, 90 do več kot 100 oziroma 138, 178, 198 bekerelov na kubični meter zraka. Ugotovljeni pa so bili tudi nekateri »rekorderji«. Na primer 247 bekerelov na kubični meter zraka so izmerili lanskega oktobra v stari hiši v Židovski ulici in celo 360 bekerelov na kubični meter zraka marca 1986 v slabo zračenem prostoru v Praprotnikovi ulici, tudi v Ljubljani.

Podatki torej dokazujejo, pravi dr. Peter Stegnar, da uran oziroma njegovi potomci, ki je v pepelu TE Šoštanj, bistveno ne vpliva na povečanje radioaktivnosti ozadja v Šaleški dolini. Dejstvo pa je, da je zaradi dejavnosti TE Šoštanj radioaktivnost v okolju večja, kakor na primer zaradi delovanja JE Krško. Vsekakor pa je vpliv radioaktivnosti velenjskega lignita oziroma pe-

pela, ki ostane, zaenkrat neugotovljivo majhen v primerjavi s posledicami žveplovega dioksida

in drugih škodljivih snovi, ki obremenjuje okolje v Šaleški dolini in širše.

Po mnenju dr. Petra Stegnarja pa je, ko govorimo o radioaktivnosti v okolju, kljub vsemu preveč zastavljeno vprašanje radona v zaprtih prostorih (podrobnejše podatke bodo dale tudi že omenjene dolgoročne meritve radona v Šaleški dolini), pa naj bo to v Titovem Velenju, Ljubljani ali kje drugje. Po podatkih EPS (Environmental Protection Agency) predvidevajo, da v ZDA zaradi vdihavanja radona v stanovanjih oziroma zaprtih prostorih letno umre za pljučnim rakom okrog 40 tisoč Američanov. Podobno ugotavljajo tudi v ZRN. Čeprav imajo na ljubljanskem onkološkem inštitutu podatke o vseh vrstah pljučnega raka, se namreč doslej še ni našlo dovolj denarja, da bi na podlagi strokovnih analiz ugotovili, za kakšno izpostavljenost zaradi radona v našem okolju gre in kakšno je tveganje.

● *Zaradi naravnih virov sevanja v okolju je povprečna letna efektivna ekvivalentna doza na posameznika 2 milisiverta. K tej dozi prispeva kozmično sevanje 0,30 milisiverta, radon in njegovi potomci 1,37 milisiverta, kalij — 0,40, 0,30 milisiverta in ostalo 0,02 milisiverta.*

Umetni viri sevanja pa letno v povprečju prispevajo: medicina 0,40 milisiverta, jedrske eksplozije 0,02 milisiverta, jedrska energija 0,01 milisiverta in černobilska nesreča je prispevala 0,70 milisiverta.

Termoelektrarne prispevajo od 0,1 do 0,5 milisiverta (odvisno od vsebnosti urana v premogu) letne efektivne ekvivalentne doze na posameznika zaradi naravnih radioaktivnih elementov v pepelu in žlindri. Običajno to dozo dobijo le ljudje iz kritične skupine, to so tisti, ki živijo v neposredni bližini vira sevanja.

GREGOR PUCELJ (Delo)

V bolnišnici Topolšica intenzivna nega

Celovitejša obdelava

V Topolšici so te dni na internem oddelku bolnišnice predali namenu enoto intenzivne, kar je velika pridobitev. O tem ter o uresničevanju razvojnih nalog smo se pogovarjali z direktorjem tozda Bolnišnice Topolšica specialistom internistom Janezom Polesom.

Tov. Poles, kako vi ocenjujete, kakšna pridobitev je intenzivna nega?

JANEZ POLES: »To je izredna pridobitev v sistemu ohranjanja življenja in v sistemu celovitega zdravljenja v hospitalni ustanovi. Doslej smo v topolški bolnišnici intenzivne storitve sicer že izvajali, vendar v določenem improviziranem obsegu. Z adaptacijo prostorov in opremljenjem nove intenzivne nege, pa smo skontinuirali opremo in kader ter tako izboljšali delovne pogoje. S tem je največ pridobil bolnik, ki je tako kompleksno obdelan. Z intenzivnimi storitvami v tem trenutku prav nič ne zaostajamo za celjsko ali ljubljansko bolnišnico.«

Kako daleč pa ste z opremljanjem tega oddelka?

JANEZ POLES: »Opremo imamo in jo tudi že uporabljamo, seveda pa perspektivno načrtujemo še nekatere dopolnitve, ki pa po samoupravem sporazumu o delitvi dela že sodijo na

zgornjo mejo druge stopnje in jih označujemo kot prehod med hospitalno in klinično obdelavo.«

Koliko postelj imate v enoti intenzivne nege in kako je to usklajeno z medsebojnim dogovarjanjem med obema sosednjima bolnišnicama?

JANEZ POLES: »Na intenzivnem oddelku oziroma enoti intenzivne in terapije imamo trenutno 11 postelj, s tem da sta dve postelji v rezervi za perspektivno dogovorjeno rehabilitacijo poinfarktnih stanj. Drugače pa je sistemsko, v samoupravem sporazumu dogovorjeno in tudi zapisano, 9 standardnih postelj intenzivne nege.«

Kaj pa kadri?

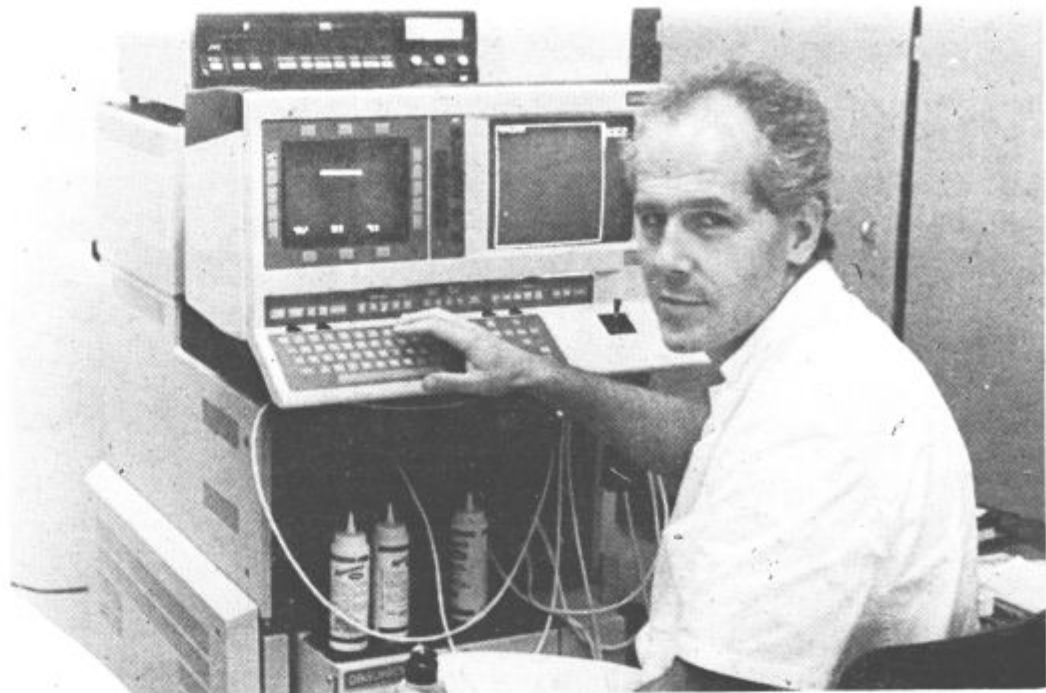
JANEZ POLES: »Tako kot je običajno v družbenih dejavnostih, iščemo notranje rezerve in zaposlili smo največ kar je mogoče, to pa še zdaleč ni idealno. Vendar po izkušnjah ugotavljamo, da bodo novozaposleni delavci, predvsem so to medicinske sestre, omogočili, da bodo bolniki optimalno oskrbljeni.«

Kako pa poteka uresničevanje nalog glede na razvojna izhodišča?

JANEZ POLES: »Mislim, da smo v zadnjem času, od marca 1985, ko smo na skupnem zasedanju vseh zborov občinske skupščine, dogovorili srednjero-

čni in dolgoročni razvoj naše bolnišnice, strnili vse sile, da smo se kadrovske in tehnološko usposobili v tej smeri. To se pravi v smeri obvladovanja pljučnih in srčno žilnih obolenj.

V tem trenutku lahko z zadovoljstvom ugotavljamo, da smo poleg prostorske adaptacije in usposobitve intenzivne tudi v celoti oziroma skoraj v celoti realizirali koncept, ki je bil pred dvema letoma zastavljen. Tako na področju pulmologije povsem suvereno, kompletno obvladujemo diagnostiko in terapijo. V tem trenutku pa delamo na veznem delu hospitalnega in kliničnega razvoja. Na področju kardiologije pa smo se z nekaterimi novimi aparati že postavili ob bok kliniki. Če bi želeli to razčleniti: tu mislim predvsem na kardiološko diagnostiko v kardiološkem laboratoriju, ki je povsem suverena v srednjem celjsko koroskem bazenu, s tem da izvajamo redne preiskave na ultrazvoku, na fonomehanokardiografiji v ergometričnem laboratoriju, kjer redno testiramo ne samo bolnike, ampak tudi potencialne bolnike, še posebej delavce na obremenjujočih delovnih mestih. Z zagonom nove aparature, to je kontinuiranega holter sistema (aparata, ki 24 ur spremlja in snema EKG) pa kompletiramo to diagnostiko v celoti.

Ultrazvok, bolnišnica Topolšica ga je pridobila s sredstvi, ki smo jih v ta namen zbrali s samoprispevkom delovnih ljudi in občani Velenja, omogoča temeljito preiskavo trebušnih organov, srca in ožilja, odpirajo pa se tudi nove možnosti preiskave okostja

Zaradi celotnega diagnostičnega postopka dobivamo v zadnjem času ogromno bolnikov iz širšega celjskega bazena in tako skozi stroko utrjujemo tudi samoupravno dogovorjena stališča. Vse pa še ni idealno za kompletno izvajanje rehabilitacije. Predvsem nam manjka zelo pomemben aparat, to je teletetrija. S pomočjo tega aparata je mogoče radijsko spremljati bolnika, ki se giblje na prostem. Upamo, da

ga bomo z neposrednim dogovarjanjem z združenim delom, tu mislim predvsem na Gorenje, ki je ponudil roko, pridobili.«

To so torej uspehi, pa tudi težav je obilo.

JANEZ POLES: »Težav je ogromno, čeprav jih z maksimalno strpnostjo in trkanjem na moralno in etiko kolektiva skušamo odpraviti. Izpostaviti pa vsekakor velja problem družbeno eko-

nomskega položaja delavca v družbenih dejavnostih, v tem primeru konkretno v zdravstvu, problem svobodne menjave dela, ki ga prepogosto zavijamo v navidezno dogovarjanje, v bistvu pa gre skoraj za zlagan proračunski odnos in limite, ki mnogo pred koncem leta odrežejo možnosti za ustvarjanje realnega dohodka.«

(mz, bz)

Posvet varnostnih inženirjev in tehnikov

Varstvo pri delu še vedno odrinjeno

V petek so v Titovem Velenju varnostni inženirji in tehniki drugi strokovnjaki s tega področja iz vse Slovenije sklenili dvodnevno in 10. po vrsti republiško posvetovanje, katerega organizatorja sta bila zveza društev varnostnih inženirjev in tehnikov Slovenije in ussrežno velenjsko društvo. Na posvetu je bilo 400 udeležencev, ki so poslušali strokovna predavanja s področja varstva pri delu, spregovorili o nekaterih pravnih vidikih odlaganja nevarnih odpadkov, o prevozu le-teh in o drugem.

Skrajna, vse načrtovane teme, ki sta jih organizatorja skupaj s strokovnimi sodelavci pripravila, so udeleženci tudi obravnavali. Organizirali so okroglo mizo, za zaključek posveta pa udeležence popeljali na ogled treh velenjskih delovnih organizacij, Rudnika lignita, TGO Gorenje in TES Soštanj.

Ob prihodu udeležencev v Titovo Velenje jim je dobrodošlico in uspešno delo zaželel tudi predsednik republiškega sveta zveze sindikatov Miha Ravnik, ki je med drugim dejal: »S pravilnim odnosom do varstva pri delu lahko k varnemu delu veliko prispevajo tudi odbori delavskih svetov za varstvo pri delu. Ti se niso oblikovali povsod, njihova pomembna naloga pa bi morala biti skrb za to, da bodo samoupravni organi s pomočjo organizatorjev dela in strokovnih služb redno obravnavali stopnjo škodljivosti delovnih razmer ter vzroke poškodb pri delu in poklicnih bolezni. Samo lani se je namreč invalidsko upokojilo 4.414 delavcev. Le takšna usmerjenost odborov za varstvo pri delu lahko zagotovi uresničevanje najpomembnejšega cilja — to je preprečitve varstva zdravja in delovne sposobnosti delavca.

Okrogla miza je bila zaradi odsotnosti republiških predstavnikov sila okrnjena

Prepričan sem, da bodo ugotovitve, ki jih boste sprejeli na vašem strokovnem posvetu, pomembne za naš nadaljnji razvoj ter podlaga za vodenje politične akcije za utrjevanje vsega, kar vodi v humanejše in varnejše delo. Vaša strokovnost prispeva k temu, žal pa ste strokovnjaki s tega področja včasih vse preveč odrinjani od oblikovanja predpisov, pravilnikov in zakonov.«

Ni dvoma, da je dvodnevno posvetovanje varnostnih inženirjev in tehnikov v Titovem Velenju uspelo. To je tudi plod večmesečnih organizacijskih priprav in izbire tem organizatorjev posveta s strokovnimi sodelavci. Ni

bilo malo ljudi iz velenjske občine, ki so si kar najbolj prizadevali, da bi srečanje tudi uspelo. Ob koncu posveta je predsednik zveze DVIT Slovenije Miroslav Mohorčič takole ocenil posvet: »Vse teine, ki smo jih imeli v programu so udeleženci lahko poslušali na dokaj visoki strokovni ravni.

Edini spodrsilaj je bila okrogla miza, na katero smo poleg udeležencev posveta povabili tudi republiški sindikat, komite za delo, inšpektorat in druge. Žal so se okrogle mize udeležili le predstavniki DVIT-ov in zveze, ostalih pa enostavno ni bilo. Zaradi tega je bil pogovor sila okrnjen.

Mislim, da je tak odnos zelo neodgovoren in se bomo morali o tem še pogovarjati. Sicer pa je posvet v celoti prinesel določena izhodišča, predloge in stališča, ki jih bomo pridoma uporabili pri našem nadaljnjem delu. Iz pogoja s posameznimi udeleženci je bilo moč ugotoviti, da so zadovoljni z vsebino in organizacijo. Zlasti so bili veseli, ko smo jih popeljali v naše kolektive, v katerih so imeli kaj videti. Naslednji posvet bo čez dve leti v Mariboru. Vsem, ki so kakorkoli pomagali pri organizaciji, se lepo zahvaljujem.«

B. Mugerle

Veplas — uspešni na sejmu mode

Sodelovanje na nedavnem sejmu mode v Beogradu je bilo nadvse uspešno tudi za velenjski Veplas. Njihov dopolnilni program, kolekcija gumbov, si je namreč prisluzila najvišje sejemsko priznanje — zlato košuto, kreatora pa zlat prstan. Priznanje, ki ni edino, je rezultat dolgoletnega dela projektne skupine in pomene za celoten kolektiv veliko spodbudo za nadaljnje delo.

Program gumbov je eden od tistih, brez katerega si v tej delovni organizaciji ne znajo predstavljati uspešnega gospodarjenja. Z njim si je Veplas že krepko utrl pot na domačem trgu. V prihodnje pa naj bi bili gumbi tudi eden od uspešnih izvoznikov.

Mala anketa

Obročno odplačevanje

Cene so takšne kot so. Osebnih dohodki so takšni kot so. Potrebe? Lahko jih sicer skrijemo, a bomo se, da velikokje to ni mogoče. Kako recimo kupiti pralni stroj? Približno 40 starih milijonov stane. Z gotovino? Malokdo si danes to lahko privošč. S plačilom na obroke, bi pa morda šlo. Veliko trgovin se v zadnjem času odloča za to možnost — torej prodajo na recimo štiri obroke, največkrat brez obresti in brez pologa, seveda če prvi obrok, ki ga je treba poravnati takoj, ne štejejo kot polog. Sicer pa, kaj bi sami preveč razpredali. Naj potrošniki sami povedo, kaj mislijo o takšni obliki prodaje.

IRENA KOČEVNIK: »Zelo navdušena sem. Morda tudi zato, ker na tak način prodajamo tudi naše izdelke, izdelke Gorenja.

Zaposlena sem v Gorenju, v sektorju maloprodaje in trdim lahko, da je tak način prodaje koristen tako za nas, ker prodamo več, kot za potrošnike, ki lahko kupijo izdelek, ki si ga drugače morda ne bi mogli. Zanimiva pa se mi zdi tudi akcija prodaje ozimnice na kredit. Čeprav so obresti, pa je ta oblika precej privlačna. Včasih se je moral s tem ukvarjati sindikat, sedaj pa je ta zadeva rešena, mislim da na najboljši možen način.«

ANA OSREČNIK: »Vsekakor je nakup blaga na obroke veliko bolj ugoden in privlačen kot to, da moraš za kakšno stvar naenkrat odšteti precejšen

kupček denarja. Še posebej, če živiš recimo z eno plačo. Čeprav se doslej še nismo odločili za to, pa o tem precej razmišljamo. Razmišljamo, da bi na obroke kupili pohištvo. Čeprav odplačuje obročno, je treba temeljito razmisliti, kako denar pametno vložiti.«

IVAN ARIŠTOK: »Za potrošnike je to gotovo zelo zanimiva in privlačna akcija. Sam se za nakup blaga na obroke še nisem odločil. To

pa zato, ker akcijo vedno zamudim, ali pa se odločim takrat, ko že ni več nobene izbire. Samo za primerjavo: koliko denarja mislite, da potrebuje štiričlanska družina, da se obleče za to zimo?»

SLAVKO LOHAN: »Veliko lažje je kupiti kaj, če ima človek možnost, da odplača blago na obroke. Doslej sem to storil že dvakrat. Tako sem

kupil zamrzovalno skrinjo in mihi glasbeni stolp. Kdo ve, kako dolgo bi moral »sparati«, da bi prihranil dovolj. Danes je že tako, da se ti v času, ko hraniš še podraži, potem pa hraniš vedno in vedno znova. Kljub tej možnosti pa mora človek ob današnji druginji temeljito razmisliti tudi, kaj bo kupil.«

MEVLJA MUJČIČ: »Nakup ozimnice na kredit se mi ni zdel najbolj ugoden, ker menim, da so bile obresti previsoke. Zato se za to možnost tudi nisem odločil. Nekaj drugega pa je obročno odplačevanje. Na ta način sem otrokom kupila smučarske komplete in še nekaj zimske garderobe. Do takrat, da bi prihranila toliko denarja kot to stane, bi bilo že zime konec. In za tak nakup se bom še odločila. Najprej pa moram seveda odplačati to.«

(mkp, B. M.)

Udeleženci so si z zanimanjem ogledali razstavo zaščitnih sredstev, gasilnih in drugih tehničnih izdelkov v prostorih delavske univerze

KS Bele vode

Pridobitve polepšale praznik

Medtem ko se v mestu pogosto hudujemo nad luknjastim asfaltom, v vaških krajevnih skupnostih, v posamezne zaselke, šele utiramo gozdne ali makadamske poti. Težko je opisati neizmerno radost, ki jo trdoživim domačinom, ki se vztrajajo na teh tako odročnih a lepih gričih, preko katerih je pozimi treba gaziti tudi do pasu, prinašajo takšne, za nas povsem vsakdanje pridobitve.

Bele vode so s svojo odmaknjenostjo, širino in skromno poseljenostjo gotovo ena naših idiličnih krajevnih skupnosti. Toda za tamkajšnjega človeka zna biti življenje tu še kako težko. Po dolgoletnih prizadevanjih prebivalcev in ob pomoči celotne skupnosti je v središče zaselka si-

cer speljana asfaltirana cesta, a kaj, ko so domačije razstresene daleč vsaksebi in jih razdvajajo globeli in strmi griči. Pa vendar korak za korakom, tudi v to samobitnost stopajo nekatere nujne pridobitve civilizacije.

To nedeljo, ko so v Belih vodah slavili 5. krajevni praznik, so se lahko pohvalili z vrsto v minulih mesecih opravljenih nalog. Največja, najzahtevnejša je bila cestna povezava do zaselka Zaloške, tja do Leskoške domačije. Tako se bo morda zaustavilo izseljevanje s tega oddaljenega dela naše doline, ki je bil pogosto tja do pozne pomladi zaradi visokih snežnih plazov, kar nekako odrezan, pozabljen, prepuščen lastni iznajdlivosti in trdoživosti.

Predsednik skupščine občine Velenje Drago Šulek je domačinu Mazeju Melhiorju podelil državno priznanje

Vendar pa v krajevni skupnosti to ni bila edina naloga, ki so se je v zadnjem času uspešno lo-

tili. Končali so namreč tudi rekonstrukcijo ceste Savine — Luka, postavili so 1000 metrov primarnega telefonskega omrežja ter tako omogočili priključek sedmim gospodinjstvom, kupili so snežni plug, zaključujejo pa tudi postavitev zaščitne mreže na športnem igrišču in izgradnjo večnamenske hišice, ki jo bodo oskrbovali mladinke in mladinci iz te krajevnega skupnosti.

»Seveda pa vseh teh nalo ne bi mogli uresničiti,« pravi predsednik sveta KS Ivo Drev, »če bi ne imeli tako prizadevnih krajanov in če nam ne bi pomagali tudi drugi.«

Svoj peti krajevni praznik so torej v tej krajevni skupnosti slavili zadovoljni. Zase in za številne obiskovalce so pripravili prijeten kulturni program, oddolžili pa so se tudi nekdanjemu prizadevnemu predsedniku sveta krajevnega skupnosti Mazeju Melhiorju, ki mu je predsednik skupščine občine Velenje Drago Šulek podelil visoko državno odlikovanje. Ob tej priložnosti so se poslovili tudi od učiteljice Zlatke Kompan-Lampret, ki je osem let poučevala na tamkajšnji vaški šoli in se skrbno vključevala v delo krajevnega skupnosti.

B. Zakošek

Razstava malih živali

Društvo gojiteljev čistopasemskih malih živali bo pripravilo od 22. do 24. oktobra v prostorih osnovne šole Antona Aškerc v Titovem Velenju razstavo čistopasemskih malih živali. Vabijo svoje člane, da prinesejo na razstavo svoje živali, občane pa vabijo, da si razstavo ogledajo v soboto 23. in v nedeljo 24. oktobra od 8. do 19. ure.

Krajevna skupnost Franc Leskošek Luka Pesje

Storili več kot so pričakovali

V krajevni skupnosti Franca Leskoška — Luke Pesje se v tem času ubadajo z izgradnjo kabelske televizije. Sekundarni kabel so v vsej krajevni skupnosti v glavnem že položili, čeprav je preko poletja nastala krajša prekinitev del. Vzroka za to sta dva. Prvi je v tem, da se krajanji Pesja niso mogli dogovoriti o razdelitvi denarja, ki bi ga naj Rudnik lignita Velenje namenil kot odškodnino za moten TV signal zaradi novih nadomestnih objektov v Pesju. Drugi razlog pa je v dejstvu, da še vedno ni jasnega načrta o tem, kako kabelsko televizijo priključiti na osrednji sprejemni center v Titovem Velenju. Okoli razdelitve odškodninskih sredstev so se v Pesju končno le dogovorili, zato ni več ovir, da denarja od rudnika ne bi dobili.

V tej krajevni skupnosti srečujejo še s stalno nalogo, to je uresničevanje dogovorjenih ukrepov s področja varstva okolja. Ob tem ugotavljajo, da se stvari ugodno razpletajo. Nadaljuje se sanacija Partizanske ceste v obe smeri. Rudnik lignita Velenje je zavodu za raziskavo materiala v Ljubljani posredoval projektno nalogo, da raziše vzroke zakaj prihaja do razpok na nekaterih hišah v Pesju. Pomembno je tudi to, da je delavski svet RLV spre-

jel sklepe, ki ga zavezujejo, da uresniči vse sprejete ukrepe, sprejete v zvezi z varstvom okolja v tej krajevni skupnosti. Te ukrepe je sprejela tudi velenjska občinska skupščina na sejah svojih zborov.

O drugih pomembnih nalogah, ki so jih že uresničili in o tistih, ki jih še nameravajo, meni predsednik skupščine te krajevnega skupnosti Tone Hladin takole: »Uspeli smo sanirati Uriskovo cesto med cestama Pohorskega bataljona in Janka Uriha, vse s sredstvi sisa. Dobili smo novo železniško postajo in podhod pod železniškimi tiri. Zelo pa prebivalci Pesja pogrešamo podhod pod cesto, zlasti ob prometnih konicah je prehod preko ceste zelo nevaren. Zadovoljiva rešitev bi bila tudi postavitev semaforjev na križišču, vendar se o tem še nismo uspeli dogovoriti. Ko ocenjujemo delo delegacij, samoupravnih organov, društev in drugih dejavnikov, lahko z zadovoljstvom ugotovimo, da je dobro. Še posebej so se s svojo aktivnostjo izkazali svet in skupščina krajevnega skupnosti, komisija za varstvo okolja in gradbeni odbor za izgradnjo kabelske televizije, končno pa so zelo aktivni tudi gasilci, ki na tekmovanjih dosegajo lepe rezultate. Prično

delajo taborniki in tamburaši, zelo vidna pa je tudi dejavnost društva upokojencev. Naša prihodnja naloga je izgradnja otroškega igrišča. Sicer pa menim, da je bilo naše delo zastavljeno dokaj pestro in smelo, zato so doseženi

uspehi toliko bolj razveseljivi. Seveda pa je več kot jasno, da smo kljub nekaterim težavam dosegli več, kot smo lahko pričakovali.«

B. Mugerle

Kabelska televizija kmalu tudi v Pesju

Najmlajši so se predstavili veselo in sproščeno

Gasilsko društvo Šmartno ob Paki

V ospredju izgradnja prizidka

O vrlih članih gasilskega društva iz Šmartnega ob Paki ne kaže izgubljati preveč besed. Pa vendarle naj napišemo nekaj besed o njihovi dejavnosti.

Povsem jasno je, da je njihova osnovna naloga preventiva, in da zato njihov delovni program zajema največ nalog s tega področja. Kako marljivo ga uresničujejo med drugim dokazuje število požarov na njihovem področju. Le enega so zabeležili lani. Žal, pa so morali večkrat pohiteti na pogorišča sosednjih gasilskih društev. Še posebej pester program pripravijo vsako leto ob mesecu požarne varnosti. Ob tej priložnosti so organizirali razna predavanja na to temo na osnovni šoli v Šmartnem ob Paki, s katero tudi sicer tesno sodelujejo, z nevarnostmi in posledicami požarov pa so seznanili tudi delavce Erine temeljne organizacije Vino Šmartno ob Paki.

Sestavni del delovnega programa je tudi izobraževanje. Pridno se udeležujejo tečajev in seminarjev. Sicer pa so šmarški gasilci poleg vsega naštetega znani tudi kot

dobri organizatorji raznih gasilskih tekmovanj. Tako so lani organizirali občinsko tekmovanje za pionirje in mladince, gasilskih enot civilne zaštite, pa tradicionalno tekmovanje za pokal krajevnega skupnosti Šmartno ob Paki.

V ospredju prizadevanj članov šmarškega gasilskega društva v tem letu je poleg ustaljenih nalog s preventivnega, izobraževalnega, tekmovalnega, društvenega področja, še izgradnja prizidka. Po predračunu, po cenah iz začetka preteklega leta, naj bi za naložbo odšteli 13 milijonov dinarjev. »Izgradnja prizidka, v katerem bo garaža, shramba za orodje, garderoba, povečala se bo tudi dvorana, je za nas zahtevna naloga. Zagotovo pa jo bomo kljub draginji uresničili, saj smo se je lotili resnično zelo zagnano. Do sedaj smo opravili že več kot 900 udarniških ur. Moram ob tem pohvaliti in se zahvaliti krajanom za njihovo pomoč. Ti razumejo naše težave in nam pri reševanju slednjih precej pomagajo,« je povedal predsednik gasilskega društva iz Šmart-

nega ob Paki Stane Brunšek. Ob naštevanju tega, kaj naj bi letos vse delali, pa ne moremo mimo naloge — pridobivanje novih članov. Vendar ne takih, nam je med drugim povedal sogovornik, ki bodo člani le na papirju, ampak takih, ki bodo pripravljeni združevati prijetno s koristnim, torej delo v društvu z razvedrilom oziroma konjičkom.

Z izgradnjo prizidka bodo rešili veliko prostorsko stisko.

Mejni prehod Pavličovo sedlo

Po dvajsetih letih končno napredek

Prizadevanja, da bi na Pavličevem sedlu v Matkovem kotu zagotovili tudi maloobsejni motorni promet, se vlečejo vse od leta 1965. Veliko je bilo obiskov najrazličnejših delegacij, komisij, še več sestankov in dogovorov, vse skupaj pa ni rodilo posebnih sadov. V moziški občini v prizadevanjih vseeno niso odnehali. Letos so na obisk najprej povabili namestnika glavarja Koroške žetelne vlade, vendar se česa konkretnega tudi v tem primeru niso dogovorili. Pred nekaj dnevi so se

vabili končno odzvali še predstavniki sosednje avstrijske občine Železna Kapla in po tem obisku kaže, da se bo vendarle nekaj premaknilo.

Predstavniki obeh strani meje so se dogovorili, da je končno treba okrepiti sodelovanje na kulturnem, športnem in po možnosti na gospodarskem področju. Pogoji za to je seveda maloobsejni prehod za motorni promet, saj bi z njim bistveno skrajšali razdaljo med sicer sosednjima občinama. Dejstvo je,

da si v Avstriji letos vendarle prizadevajo, da bi rešili ta dolgotrajni problem. Občina Železna Kapla pri tem finančno ne more kaj prida pomagati, lahko pa spodbuja prizadevanja na oni strani meje, saj je prehod tudi zanjo zelo pomemben.

Nekaj je ob vsem tem že jasno, zlasti na avstrijski strani. Prehoda za motorni promet na sedanjem mestu ne bo, v poštev pa pride druga možnost, se pravi druga cesta na avstrijski strani. Lastnika sta že izrazila pripra-

vljenost, da v skladu z odškodnino odstopita cesti na svojih zemljiščih, seveda morajo še podpisati pogodbo. To sta grof Turn in kmet Pečnik, torej bo morebitni prehod lahko dobil ime Pečnikov. Problem pa se je s tem pojavil na naši strani, saj bo prišla predvidena nova avstrijska cesta do meje kakšen kilometer stran od sedanjega in ta kilometer ceste bomo morali zgraditi, če želimo prehod, pred tem pa seveda rešiti vse denarne obremenitve, ki ne bodo prav majhne. J. P.

Lovstvo v Gornji Savinjski dolini

Bodo divji prašiči še dolgo zaščiteni?

Divji prašiči v zadnjih letih v moziški občini povzročajo vse več škod. To dejstvo velja že leta 1979 naprej zlasti na področjih lovskih družin Nazarje, Gornji grad, Ljubno in Mozirje. Zaradi primerno povečanega gojitvenega odstrela v zadnjih treh letih se škoda ni bistveno povečala v loviščih moziške in ljubenske lovske družine. Posebej veliko škodo so zabeležili v letih 1984 in 1985 na Pobrežjih, Homcah in Brdu, pretežno v loviščih nazarskih lovcev, ki pa so se zelo potrudili in že konec lanskega leta večje škod ni bilo.

Že lani in predvsem letos pa beležijo ogromno škodo na planinskih pašnikih na Menini planini, kjer so divji prašiči povsem uničili 50 hektarov, na Starih stanih na Golteh 10, na Hlevišu 15, izredno pa se je povečala tudi škoda na nižje ležečih travnikih lovske družine Gornji grad. Ob travniških površinah, ki jih divji prašiči uničujejo preko vsega leta, velja omeniti še veliko škodo v jeseni, ko se prašiči lotijo kornice. Tako gornjegrajski lovci oce-

njujejo, da bo letošnja škoda preseгла 2 milijona dinarjev, brez škod na Menini planini, v loviščih nazarskih lovcev okrog milijona, v ostalih pa nekoliko manj. Skupno torej preko 4 milijone dinarjev, lani pa je bilo škoda skoraj trikrat manj.

Lovske družine so po zakonu dolžne povrniti škodo in jo tudi plačujejo, kmetje pa se vseeno razburjajo in krivijo lovce. Stanje pa je v Gornji Savinjski dolini takšno, da za vse vendarle niso krivi lovci, saj je njihovo ukrepanje močno omejeno. Razlog za to je v dejstvu, da je v tem srednjoročnem obdobju samoupravni sporazum o enotnih gojitvenih smernicah in rajonizaciji divjadi v Sloveniji večino lovišč moziške občine opredelil kot gojitvena območja za divje prašiče.

Ta sporazum določa, da je v gojitvenem območju dovoljen odstrel prašičev le do čiste teže 60 kilogramov. Poleg tega je določeno, da se v tem območju lahko odstrel od letnega načrta 60 odstotkov ozimcev, to so enoletni mladiči, 30 odstotkov lanšča-

Gornjegrajski lovci so pri odstrelu sicer uspešni, stalez pa — ne po njihovi krivdi — vseeno narašča

kov, to so dvoletni prašiči in le 10 odstotkov starejših prašičev. Ob vsem tem je lov na divje prašiče že samo po sebi težak, ker so to nočne živali z zelo velikim življenjskim prostorom, tu pa je seveda še omenjena teža 60 kilogramov, ki jo lovec posebej ponoči težko »določi«, vsaka prekoračitev nad 10 odstotkov pa je kaznjiva. Lovci tudi pravijo, da je divji prašič v Gornji Savinjski dolini zaradi terena in razmer, predvsem gozdnosti, zaščiten tudi brez samoupravnega sporazuma. Vsi ti razlogi so seveda povzročili previsok stalez in s tem občutno večjo škodo. Lahko dodamo še dejstvo, da je bila lanska letina želoda, žira in ko-

stanja zelo dobra, da so lovci krili prašiče, da bi jih odvrgli od kmetijskih površin, posledica tega pa je, da so že lanščki težji od 60 kilogramov in s tem seveda zaščiteni.

O vseh teh problemih so doslej že precejkrat razpravljali na komiteju za družbeno-ekonomski razvoj in urejanje prostora ter na komisiji za lovstvo. Vrsto predlogov so zato poslali občinskemu izvršnemu svetu. Gre najprej zato, da morajo lovci v celoti uresničiti načrt odstrela divjih prašičev v skladu z gojitvenimi smernicami, na drugi strani pa za predlog, da se lovišča moziške občine izločijo iz rajonizacije za gojitev divjih prašičev.

SREČANJE • SREČANJE • SREČANJE

Vera Krumpačnik

O vinu — pijači, hrani, zlu in še kakšen okrasen pridevek bi mu lahko pripisali, v tem mesecu veliko slišimo. Ničmanj v mesecu novembru. Razlika med obema pa je velika. V prvem mu pripisujemo same lepe lastnosti, v novembru pa govorimo o tem, kakšno zlo lahko povzroči. Če bi vedeli vsaj kanček tega, kar smo iz pogovora z enologinjo zvedeli mi, bi v marsikateri družini ne bilo toliko gorja, v družbi pa enako veselo in zabavno.

Poklic enologa je v naših krajih skorajda nepoznan. Več o njem vedo tam, kjer se v teh dneh oglašajo klopčci, kjer sta grozdje oziroma vino »doma«. Enologija je posebna veja agronomije, smer sadjarstvo in vinogradništvo, enolog pa človek, ki spremlja rast vinske trte, zorenje grozdja vse do taktat, ko je ta na polici v trgovini. Tako je v nekaj besedah predstavila svoj poklic Vera Krumpačnik, enologinja Erine temeljne organizacije VINO Šmartno ob Paki. Obiskali smo jo, da bi zvedeli nekaj več o poklicu, vinu in še kaj. Doživeli pa smo pravo »lekcijo«.

Svoje »predavanje«, ki smo mu resnično zavzeto prisluhnili, je začela pri grozdju oziroma njegovem spravilu. »Največ napak naredijo ljudje pri predelavi. Zelo pomembno je, da pride slednje do stiskalnice nepoškodovano. Vsak mikroorganizem namreč vpliva na mošt, vrenje, nena zadnje tudi na kakovost.

Kaj vse je treba zanjo narediti, vedeti? Veliko. Tu analize in teorije ne pomagajo. Praksa je tista, ki znanje o vinu dopolnjuje, izpopolnjuje, saj mošt ne vre vedno enako, tudi grozdne jagode niso vedno enako sladke, da ne govorimo o »muhah« žlahtnih kvasovk, ki mošt obdelajo. Tudi steklenice nje ni tako enostavno kot bi marsikdo mislil. Treba je mlado vino, ki zori v sodih, tudi zdravstveno spremljati, paziti, da ne oksidira z zrakom, da ... Skratka, čejev in dajev je veliko več kot vrst vin, pa naj si gre za su-

ho, polsuho, oziroma sladko, polsladko — razlika med njimi je samo v količini nepovretega sladkorja, ali za namizno vino brez geografskega porekla, z geografskim poreklom, vrhunsko vino, vin po izboru (po-

zna trgateg, jagodni izbor) do novosti, Vera jo imenuje kar »špica«, ledenih vin.

»Pri nas so slednjega pridelali lani prvič v Metliki. To vino je iz grozdnih jagod, ki so zmrznile na trti. Obirajo jih šele okrog novega leta.«

O pivskih navadah Slovencev raje ne izgubljam besed. Nimamo jih, čeprav prav na našem področju pridelamo največ grozdja. Ljudem je prav vseeno kaj in kako pijejo. Muhe enodnevne so tisti, ki se nekaj časa ogrevajo za eno vrsto, drugi za drugo vrsto vina. Po besedah sogovornice, si ljudje vse premalo privoščimo kozarček ob jedi. Tudi ni vseeno v kakšnih kozarcih pijemo kakšno vino, v kakšnem okolju, za kakšne priložnosti ... O svojih navadah: »Nikoli ne kupim namiznega vina. Svojih gostov nikoli ne postrežem s kavo, ampak vinom. Kar »dvigne« me, kadar vidim v kakšnem lokalno kakovostno vino v dvadecletnem kozarcu. Kadar grem v trgovino, se vedno »oglasim« v kotu s steklenicami, pa če kupim kaj ali ne.«

Takšno je torej delo enologa: zahtevno, pestro, razgibano, terensko. Veri verjamemo tudi, da nima prostega časa. »To ni delo za osem ur, ampak precej več. Treba je doma večkrat odpreti kakšno knjigo ter se pripraviti za naslednji dan. Skozi celo leto je tako, ne le v sezoni, saj vina ne smeš pustiti nikoli samega. Navsezadnje, vino je živa snov,« je končala pogovor Vera Krumpačnik.

Plesni klub Velenje

Dečki, ojunačite se!

Mladi velenjski plesalci so zavzeto zakorakali v novo plesno sezono. Pionirski in mladinski selekcija, ki sta s pripravami začeli že v avgustu, se že pripravljata na prva tekmovanja v tej sezoni, pridno pa predstavljajo noge že tudi vsi novinci, ki obiskujejo tečaje športnega plesa. Preko 100 jih je letos, vendar je med njimi več deklic, zato Plesni klub še vabi fante od 6. do 12. leta starosti, da se jim pridružijo. Oglasite se lahko vsak torek, sredo in petek od 18. do 19. ure, v prostorih plesne šole v hotelu Paka.

Vse učence sedmih in osmih razredov pa Plesni klub vabi, da se udeležijo tečajev družabnega plesa, kajti ob koncu tečajev se bodo lahko pomerili v plesnem znanju najprej na občinskem in nato še na regijskem tekmovanju, ki jih bo organiziral Plesni klub Velenje v letošnjem šolskem letu.

Tudi odrasle, ki bi želeli izboljšati svoje plesno znanje, vabi Plesni klub, da se ob četrtkih ob 20. uri srečajo v plesni šoli.

Univerza za tretje življenjsko obdobje

Lepo je spet sesti v šolske klopi

to članice andragskega društva, ki pripravi omenjenih izobraževalnih oblik z dokajšnjo mero negotovosti. Niso vedeli, kje dobiti prostore, kakšna izobraževanja pripraviti, kako pridobiti predavatelje, koga povabiti k sodelovanju. Poizkusili so in uspeli. Našli so predavatelje, ki so z znanjem in izkušnjami, prevzeli odgovornosti, ne da bi jim bile

ob tem dane kakšne ugodnosti. Mentorji sami so zagotovili tudi prostore ter sami, skupaj z udeleženci izobraževalnih oblik, pripravili programe. Tudi upokojenci oziroma tisti, ki jim je to izobraževanje namenjeno, so se hitro in aktivno odzvali. Kar okoli 100 so jih našli v krožkih, ki so jih pripravili.

Kot je povedala Slavka Mijoč,

predsednica organizacijskega odbora za to izobraževanje, so že med letom, prisluhnili udeležencem in programe prilagajali njihovim željam, ob koncu izobraževalnih oblik pa so pripravili poseben vprašalnik, da bi izvedeli, kaj je udeležencem ugajalo in kaj ne, kaj si želijo spremeniti, kakšne izobraževalne oblike bi si še želeli ...

Iz omenjenih vprašalnikov je mogoče razbrati, da so bili udeleženci izobraževalnih oblik Univerze za tretje življenjsko obdobje navdušeni. »Presrečna sem, vesel sem kot otrok, podobna sem otrokom, ki sem jih nekoč učila«, je med drugim dejala ena izmed udeleženk Marica Hojan. »Krožki so vneli v moje življenje spremembo, nekaj novega, nekaj kar sem pogrešala. To je razvedrilo, stiki z novimi ljudmi, izmenjava izkušenj, klepet ...« Podobnega mnenja je bila tudi Milka Jarnovič, ki je povedala, da se je sprva upokojitve zelo razveselila, saj je bila od dolgoletnega dela utrjena, kasneje pa ji je pogosto postajalo dolgčas, nekaj ji je manjkalo. Vabila, da se vključi v Univerzo za tretje življenjsko obdobje, je se razveselila, čeprav ga je najprej brezbrižno odločila, češ, »na stara leta pa res ne bom hodila v šolo.« Kasneje se je poglobila, dopis pazljivo prebrala in se hitro odločila. »Sprva sem se

odločila za krožek pogovorne nemščine, pa so me ob prijavi navdušili še za pletenje.

Nad obema krožkoma sem navdušena. Vse je bilo nad pričakovanji. Deležni smo bili toliko prijaznosti, razumevanja. Ni bilo hude besede, pa čeprav smo bile udeležence včasih tudi sitne. Oba krožka, ki sem jih obiskovala, sta izpolnila moja pričakovanja. Nikakršnih predlogov nimam za izboljšanje in seveda upam, da bodo vsi tisti, ki so doslej na takšen način skrbeli za naše razvedrilo, delali tudi v prihodnje.«

Naj ob tem povemo, da si organizatorji želijo, da bi pridobili kakšnega mentorja tudi iz vrst dosedanjih udeležencev omenjenih izobraževalnih oblik. Oziroma, da bi se za to javil kakšen upokojenec.

Lansko leto so organizirali šest različnih krožkov. To sta bila tečaja pogovorne angleščine in nemščine, zgodovinsko etnološki krožek, gospodinjinski krožek, pletenje in plesna srečanja. Letos pa so k temu dodali še slikarski krožek in krožek izdelave makramerjev ter foto krožek.

Večina izobraževalnih oblik je ta čas že zaživela, udeleženci se sestajajo redno vsak teden, plesna srečanja pa bodo tudi letos občasna.

M. Zakošek

Organizatorice izobraževalnih oblik Mirjam Šibanc, Nena Mijoč in Slavka Mijoč

Udeleženki Univerze za tretje življenjsko obdobje Marica Hojan in Milka Jarnovič

Mimo škarij

Družbeni dogovor z dolgim naslovom

Toliko krat je danes v rabi, da je že pravi čudež, če kdo razvozlja prav vse. Kako nesmiselne so včasih, smo lahko pred kakšnim mesecem ali pa še več prebrali v Delovni rubriki Pa še to. Otroški dodatki so po novem denarne pomoči otrokom, krajše DPO, je bilo zapisano. Če bodo torej občani prebrali, jih je opozoril pisec, da so se DPO izboljšale za 60 odstotkov, naj ne pomislijo takoj, da gre za družbenopolitične organizacije.

Nekaj podobnega, čeprav s prejšnjim odstavkom nima skupnega drugega kot krajšanje pa je tole. Na dnevnem redu je recimo točka — uresničevanje Družbenega dogovora o skupnih osnovah in merilih za samoupravno urejanje odnosov pri pridobivanju in delitvi dohodka v SR Sloveniji. Ker bi bila ta kratka predloga — le kdo bi jo razvozljal, ga ponekod imenuje-

Živi zdravo

V Zdravstvenem domu v Titovem Velenju ne kadijo. Na to bolnike opozarjajo tudi slogani: ŽIVI ZDRAVO — NE KADI.

Eden od bolnikov (?) je svojo domiselnost pokazal, ko je »K« spremenil v »R« in dobil nov slogan — primeren njegovemu trenutnemu »počutju« — ŽIVI ZDRAVO — NE RADI.

(mkp)

jo kar Družbeni dogovor z dolgim naslovom. Točno se ve, za kaj gre.

(mkp)

Denarne nagrade

Nagrade najboljšim inovatorjem občin Velenja in Mozirja so bile denarne. Pa nagrade niso bile velike, če pogledamo med koliko avtorjev je bilo treba nekatere zneske razdeliti. Vsaj za prvonagradne avtorje na področju razvojno-raziskovalne dejavnosti in prvonagradne s področja množično inventivne dejavnosti to še posebej velja.

Prvi so si morali znesek 200.000 dinarjev razdeliti na sedemindvajset delov, eden torej dobi 7407 dinarjev. Ne vemo sicer ali so ta znesek kar s podelitve inovativno odnesli recimo do Delavskega kluba in ga družno predali naprej, ali pa so ga porabili za kaj drugega.

Se nekaj dinarjev manj na enega pa je prišlo na avtorja prvonagradne inovacije s področja množično-inventivne dejavnosti. 100.000 dinarjev razdeliti na štiriinajst delov, toliko je bilo avtorjev, pomeni 7142 dinarjev enemu. Če niso skupaj potrošili potem je lahko vsak, ko se je s podelitve vračal, zamenjal nagrado recimo za meso v bližnji mesnici. Malo več kot kilogram stegna je dobil, če so ga imeli seveda.

Zlobnež bi ob tem pripomnil — prav jim je, kaj pa je bilo toliko avtorjev, bolj realen pa — so v takšnih slučajih denarne nagrade sploh primerne?

(mkp)

Cestni odcep s Šaleške ceste proti krajevni skupnosti Edvarda Kardelja je spet takšen kot pred dvema letoma — vmes pa je bilo porabljenega (zavrženega) kar precej denarja.

Denarja ni — a še vedno ga razmetujemo

Denarja za uresničitev vseh potreb oziroma želja nam že dolgo primanjkuje, ponekod pa ga je očitno še vedno toliko, da ga razmetavamo, se igrajo z njim.

To vsekakor lahko trdimo za investitorja cestnega odcepa s Šaleške ceste proti krajevni skupnosti Edvarda Kardelja. Pred kakšnimi dvema letoma se je mnogim zdelo nesmiselno, ker so cestni odcep zložili, da bi tako preprečili prepovedano zavijanje s Šaleške ceste (ker očitno pri nas prometni znaki pač niso dovolj!). Prav zato pa smo bili pred dnevi toliko bolj presenečeni, ko so prišli »cestarji« in uredili ta cestni odcep v prvotno stanje, torej zdaj zgleda spet tako kot pred prvotnim posegom.

Nikakor nismo strokovnjaki, da bi presojali, katera prometna rešitev je boljša, ustrežnejša. Vsekakor pa se lahko vprašamo, kako je mogoče, da tako razmetavamo družbeni denar. In enkrat smo ga prav gotovo razmetavali.

(mz)

Sprevodnik ima svoj prav

S čim vse se morajo ukvarjati miličniki. Tudi s potniki, ki menijo, da malo večje osebne prtljage ni treba odložiti v »bunker«.

Takšnemu, malce nenavadnemu dogodka so bili priča potniki Viatorjevega avtobusa, ki bi moral odpeljati z velenjske avtobusne postaje prejšnji ponedeljek ob 13.10. uri. Ker pa se večkrat naduti mlajši sprevodnik na tem avtobusu ni povsem strinjal s potnikom — menda je vstopil na avtobus nekaj postaj pred Titovim Velenjem — o tem, ali mora odložiti osebno prtljago v spodnje prostore ali jo lahko ob-

držati pri sebi, je na veliko začudenje vseh odpeljal avtobus s postaje že šest minut čez 13. uro. Smer vožnje pa ni bila proti Šoštancu oziroma Šmartnemu ob Paki, ampak proti Celju. Celotna karavana se je namreč kar kmalu ustavila natančno pred velenjsko postajo milice. Po nekoliko glasnejšem pogovoru, kdo ima prav in kdo ne, je avtobus z nekajminutno zamudo nato hitro odpeljal končnemu cilju naproti.

O ogorčenih potnikih in svojevrednem ravnanju sprevodnika oziroma njegovem odnosu pa tako ni vredno razpravljati.

Dvignjeni zastor 61

Ta in ona ekologija

Nekako pol leta je preteklo od sprejemanja sklepov konference »Ekologija, energija, varčevanje« in glej: prvi rezultati so že tu.

Ni se ljudstvo zastoj pehalo in razpravljalo, sedelo in se dušalo, poklanjalo šopke suhih vej in grozilo s traktorsko »zasedbo« Titovega Velenja. Niso razno razni ogledniki zaman hodili v Zavodnje in se na lastne oči prepričevali, da so suha drevesa res suha (zakaj suha, se mora sicer še dokazati, a da so suha, to baje drži ...)

Tudi občinski vrh je bil do vrata potopljen v ekologijo in tako tudi v poletnih mesecih ni prenehal s svojimi aktivnostmi na tem področju. Spomnimo se le javnega odgovora predsednika skupščine, mag. Draga Šuleka, ki je na pobudo posameznih občanov na javni razpravi pismeno povzel spremljanje dogodkov okoli pri-

prav na izgradnjo odlagališča radioaktivnih odpadkov, ki so ga vršili organi SO Velenje. Povzetek spremljanja, objavljen v Našem času 30. julija letos, je kakor nalašč za temeljito analizo, saj v njem kar mrgoli zanimivih podatkov in datumov, poleg tega pa je bilo skoraj objubljen, da odlagališča jedrskih odpadkov v naši sosesčini ne bo. A bodi to predmet pogovora v času, ki prihaja in ki s sabo nujno nosi tudi uradno odločitev o lokaciji odlagališča (mimogrede, ko je bil ta prispevek že napisan, smo lahko v Večeru in Mladini opazili nova zanimiva in vznemirljiva novinarska odkritja).

Danes želimo spregovoriti o konkretnih rezultatih konference, kakor so nam bili predstavljene v praznični številki Našega časa. Tako smo bili seznanjeni, da so se ljudje osvestili, da sedaj vedo kakšne dimenzije ta ekologija ima. O mnogo konkretnem in tolikanj opevanem informacijskem sistemu pa izvem, da bo že v tem mesecu pričel delovati in da deluje že zdaj, le da daje

informacije s precejšnjo zamudo. In še, da zastavljeni sistem ne bo deloval v celoti zaradi precejšnjega tehničnega problema — telefonskih linij!!!

Letošnja kurilna sezona bo tako več ali manj izpuščena, meritve ozračja, kakršnekolik že, pa bodo dale »določene« rezultate.

Ha! Človek bi se na glas smejal, če bi bil v gledališču — in rekel bi, da se komedija že neokusno preveša v cinizem. Tako pa gre za precej bolj resne stvari: takšne »objubarske salte« opravljene v eni sapi, so vendarle preveč, da bi jih prizadeti mogli mirno požreti!

Z gotovostjo lahko torej ugotovimo, da se poleti ni storilo skoraj nič. Najbrž zaradi dopustov! Pozimi se ne bo zaradi mraza. Spomladi in jeseni se bomo malo obmetavali z besedami ... in tako iz leta v leto naprej, skozi Atomiški vek.

Obljub, da najbrž bo, ko bo, če bo, imamo že polno malho. Poleg tega besedujemo šele o informacijskem sistemu. O odzvepljevanju pa nič!

Gozd pa ne more čakati na prazne obljube in izgovore od enega do druge kurilne sezone, od enega do drugega mandata. Ko si bodo »ekologijo« podajali iz rok v roke, kot kepo vroče žerjave. Gozd umira! Ne želimo biti patetični, melodramatični ali pretirano čustveni — gozd nima duše in razuma in se zatorej ne ozira na nas in na naše zanamce. Vseeno mu je.

Prav kakor nam!

Peter REZMAN

REDNI KINO

Četrtek, 22. 10. ob 18. in 20. uri MONA LISA — angleški film, dobitnik številnih nagrad. V gl. vl.: Bob Hoskins (Zlata Palma v Cannesu itd ...)

Petek, 23. 10. ob 18. in 20. uri GOONIES — ameriški, avanturistični v produkciji Stevena Spielberga Napeta zgodba o skupini otrok, ki se je podala v iskanje starega zaklada po zapiskih, ki so jih našli na podstrešju. Toda zaklad išče tudi skupina nevarnih razbojnikov.

Petek, 23. 10. ob 10. uri, sobota in nedelja, 24., 25. 10. ob 18. in 20. uri RAMBO — ameriški akcijski film s Sylvesterjem Stalloneom ov glavni vlogi je pred leti žel velike uspehe v kinodvoranah. V Jugoslaviji še vedno čakamo na drugi del tega filma, ki je v svetu podiral rekorde toda cenzura ima pri tem glavno besedo.

Ponedeljek, 26. 10. ob 10., 18. in 20. uri GOONIES — otroci, mladina, vsi, ki uživajo v napačnosti in skrivnostnem pričakovanju iznajdljivih mladih raziskovalcev zaklada v čudovitem svetu podzemnih pečin, boste prišli na svoj račun. Producent filma je Steven Spielberg (VOJNA ZVEZD, E. T., VESOLJEČEK, GREMLINI itd ...)

Torek, 27. 10. ob 18. in 20. uri ZANKA — ameriški, akcijski film. V gl. vl.: Clint Eastwood Sreda in četrtek, 28., 29. 10. ob 18. in 20. uri, sreda, 28. 10. ob 10. uri FENOMENA — italijanski, grozljivka. V gl. vl.: Jennifer Connelly

FILMSKO GLEDALIŠČE

Ponedeljek, 26. 10. ob 20. uri MONA LISA — angleški, drama. V gl. vl.: Bob Hoskins. Režija: Nail Jordan. Bivši zapornik se zaposli kot privatni voznik privlačne črke, prostitutke na najvišjem nivoju. Skozi prijateljstvo z njo dobi priložnost, da se maščuje mafijcem, ki so ga po krivici spravili v zapor. CANNES '86 — Bob Hoskins Zlata Palma, FEST '87, NOMINACIJA ZA OSCAR '87 (Bob Hoskins Zlata Palma, FEST '87, NOMINACIJA ZA OSCAR '87 (Bob Hoskins)

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 22. 10. ob 20. uri GOONIES — ameriški, avanturistični.

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 24. 10. ob 18. uri MONA LISA — angleški.

Nedelja, 25. 10. ob 17.30 uri GOONIES — ameriški, avanturistični.

Nedelja, 26. 10. ob 19.30 uri NORI ZAPORNICI — ameriški, komedija.

Ponedeljek, 26. 10. ob 19.30 uri RAMBO 1 — ameriški, akcijski.

Sreda, 28. 10. ob 19.30 uri ZANKA — ameriški, akcijski.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 23. 10. ob 20. uri RAMBO 1 — ameriški, akcijski.

Torek, 27. 10. ob 20. uri GOONIES — ameriški, avanturistični.

PRIREDTV E • PRIREDTV E

Velika dvorana glasbene šole

Koncert Acija Bertoncija in Andreasa Reinerja

V okviru nove koncertne sezone in 12. hišnega sejma Gorenja (Gorenje je pokrovitelj koncerta), bo v sredo, 28. oktobra ob 19.30 v veliki dvorani glasbene šole Frana Koruna-Kožljškega koncert Acija Bertoncija, klavir in Andreasa Reinerja, violina. V programu bosta izvajala dela Bacha, Beethovena, Debussyja, Kreislerja in Gershwinja.

Vstopnice lahko kupite v glasbeni šoli od 26. oktobra 1987 do 28. oktobra od 8.00. do 12.00. ure

in uro pred predstavo; odrasli po 2.000,— din mladina po 1.000,— din.

Andreas Reiner

Avstrijski violinist Andreas Reiner se je rodil v Eisenstadtu. S študijem violine je začel, ko mu je bilo pet let. Po študiju v rodnem Eisenstadtu in na Dunaju ga je, po uspešno opravljeni avdiciji, sprejel v svoj razred v New Yorku sloviti violinski virtuoz Itzak Perlman. Po treh letih bivanja v Ameriki, koder je bil

tudi koncertni mojster »American Symphony Orchestra«, se je vrnil v Evropo. Odtlej ga je njegova koncertantna pot vodila domala po vsej Evropi. S pianistom Acijem Bertoncijem sodeluje že dvanajst let; skupaj sta koncertirala v Avstriji, Italiji, Švici, ZRN, pri nas pa doslej v Ljubljani (kjer je Andreas Reiner že dvakrat nastopil z orkestrom Slovenske filharmonije), Piranu in na festivalu sodobne glasbe v Radencih. Reiner je trenutno koncertni mojster simfoničnega orkestra v Düsseldorfu.

Acija Bertoncija

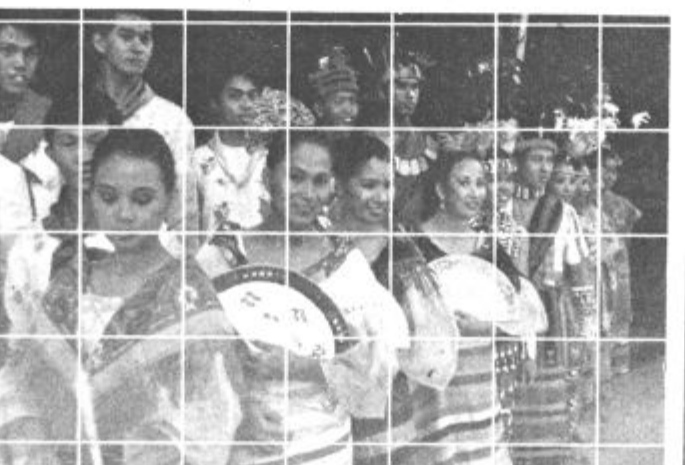
Acija Bertoncija je profesor na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

Prihaja spektakel eksotične glasbe

Folklorni ansambel Filipini

V domu kulture v Titovem Velenju bo v soboto, 24. oktobra, ob 19.30, gostoval FOLKLORNI ANSAMBEL iz Filipinov. Tako bomo po daljšem premoru v Titovem Velenju ponovno gledali pravi spektakel eksotične glasbe, plesov in petja. V 400 živobarvnih kostumih bodo ti potomci starodavnega filipinskega naroda prikazali svo razkošje filipinskih, malezijskih, islamskih, španskih in mehiških plesov, ki so zgodovinsko povezani s kulturo Filipinov. Temperaturo v dvorani pa bodo gotovo dvignili ritualni plesi filipinskih plemen, lovcev na glave, spektakularni hodci po ognju ter igra luči in barv na poroki filipinske princeze ob zvokih bambusovih palic ... Vstopnice 3.000 din. Popustov ni!

Vstopnice prodajamo vsak dan do 15.00, v soboto od 9.00 do 12.00. Telefon 853-747.

OBČINSKA KULTURNA SKUPNOST VELENJE ODBOR ZA PODELJEVANJE PRIZNANJ

RAZPISUJE NATEČAJ

ZA PODELITEV PRIZNANJ KULTURNE SKUPNOSTI VELENJE ZA LETO 1987

1. NAPOTNIKOVO PRIZNANJE

2. NAPOTNIKOVA DIPLOMA

3. NAPOTNIKOVA PLAKETA

Priznanja se podeljujejo posameznikom, samoupravnim organizacijam in skupnostim, družbenopolitičnim organizacijam in društvom na kulturnih in drugih področjih, znotraj in izven občinskih meja, za posebne zasluge pri razvoju kulturnega življenja v občini.

RAZPISNI POGOJI:

NAPOTNIKOVO PRIZNANJE

se daje za posebne uspehe in daljše prizadevanje delo posameznikom, društvom in organizacijam združenega dela s področja kulture.

NAPOTNIKOVA DIPLOMA

se podeljuje za izjemne umetniške dosežke skupinam in posameznikom.

NAPOTNIKOVA PLAKETA

se podeljuje za dolgoletno uspešno in življenjsko delo. Utemeljene predloge za podelitev priznanj za leto 1987 sprejema strokovna služba Občinske kulturne skupnosti, Efenkova 61. p. p. 1, od 20. 11. 1987.

Kulturno društvo »STANE SEVER« iz Škal vabi

v soboto, 24. oktobra, ob 19. uri na proslavo ob

15. OBLETNICI DRUŠTVA

v dvorani novega Gasilskega doma v Škalah

V programu se bodo predstavile vse sekcije društva

Vljudno vabljeni!

Blizu 1300 tekmovalcev na krosu Dela

»Pokal je naš!«

Nepopisno je bilo veselje v soboto ob koncu 22. kroga pokala Dela v Titovem Velenju. Razglašeni so bili že vsi zmagovalci, podeljene vse kolajne, pokali, priznanja, razen glavnega — vse ekipnemu zmagovalcu. Nekdo od domačih je pritekel na igrišče in dejal: »Pokal je naš!«. Veselje, zlasti med mladimi tekači in tekačicami, pravi vrisk. Ampak podatek je bil še neuraden. »Moramo še počakati, da še enkrat preverimo«, je izjavil nekdo. Kmalu je prišel tudi uradni izračun. Najboljši smo.

Na zmagovalni oder na najvišjo stopnico je kot zadnja stopila na tej sklepni prireditvi letošnjih krosov v Sloveniji Dragica Kotnik, predsednica predsedstva Atletskega kluba Velenje. Pomočnik glavnega urednika Dela Vlado Šlamberger ji je iskreno stisnil roko in prisrčno čestital, ko ji je izročil največji pokal sobotne velike množične prireditve.

Podobno kot vsi drugi, je bila tudi Dragica Kotnik nad vse vesela tega uspeha. Dejala je: »V klubu sem šele leto dni, zato sem se toliko bolj razveselila tega priznanja. V tem pokalu je strnjeno veliko, veliko dela otrok, trenerjev, mentorjev. To ni uspeh le posameznikov, ampak velike skupine tekmovalcev, ljudi, to je uspeh tudi vseh, ki so sodelovali pri organizaciji današnjega prazničnega dne tukaj pri nas. Prepričana sem, da bo ta pokal spodbuda, da bo atletika naredila v občini še večji korak naprej.«

Komajda je predsednica stopila z zmagovalnega odra, že so bili ob njej mnogi. Vsi so želeli vsaj za hipsec prejeti ta prelepi pokal. Med prvimi je bila tu Natalija Mraz, ki je že kot stara izkušenejša atletinja, premagala vse svoje nasprotnice. V njeni skupini jih je teklo 78 in Natalija je v bučnem navijanju gledalcev, dobesedno poletela skozi ciljno črto. Že so segale po pokalu Rantova, Josičeva, druga in tretja med mlajšimi pionirkami, tu je bil Pohar, tretji v svoji skupini, pa Cmok, ki se je odlično kosal tudi v soboto z izrednim Vindišem, pa predsednik telesnokulturne skupščine Velenje Jože Prisljan, predsednik ZTKO Velenje Jože Kavtičnik, zelo zadovoljen je bil predsednik koordinacijskega odbora Martin Štajner, pa Vera Zupancič, ki je svojo računsko službo skrbela, da smo hitro dobivali tudi uradne rezultate itd. itd. Resnično, veselje je bilo nepopisno in nepričakovano. Tako je dejal tudi Martin Štajner. »Ne morem povedati, kako zadovoljni smo. Proga je atletom, kot so povedali, zelo odgovarjala in kogarkoli si vprašal, kaj misli o njej, je

odgovoril, da bo še rad prišel v Titovo Velenje. Prvo mesto!? To je za nas pravo presenečenje. Resda smo pričakovali visoko uvrstitev, toda zmage — ne. Največ smo pričakovali od mlade vrste, ki je v celoti opravičila zaupanje. Da, to je pravi trenutek zadovoljstva ter velik zagon za nadaljnje delo.«

Vse pa se je začelo v jutranjih urah sobotnega dne, če odmislimo skrbne priprave organizacijskega odbora v prejšnjih dneh. Okrog 9. ure so začeli prihajati v

ki jih je pozdravil z naslednjimi besedami: »Ni naključje, da smo se v naši občini že četrte leti organizacije te prireditve. Atletika je v našem mlademu mestu že trdno zasidrana z delom in uspehi in je ena od stalnic prizadevanj, s katerimi se trudimo za primerno vlogo velenjske občine v slovenskem športu. Veseli smo, da smo z 22. krosom za pokale Dela bogatejši za novo prireditev — progo za kros ob Škalskem jezeru, ki naj bi postala znanilec prepovedi velenj-

Teklo je blizu 1300 tekačev in tekačev iz 46 občinskih reprezentanc

športni park ob Jezeru na tribune Rudarjevega igrišča in na njegovo zeleno travnato površino, kjer je bil start, cilj pa na sami tribuni, prve občinske reprezentance. Prisrčen pozdrav vsem, tudi s koračnicami rudarske godbe. Škoda, da ni bilo vseh 48 občinskih reprezentanc, ki so napovedale udeležbo. Prišli nista reprezentanci Zagorja ob Savi in Slovenskih Konjic. Morda je zadnji trenutek kdo zbolel, morda ni bilo prevoza ali kaj podobnega. Kljub temu pa je bilo v soboto v Titovem Velenju blizu 1300 ljubiteljev teka v naravi vseh starosti. Njim so se pridružili mnogi gosti, med njimi smo videli predsednika TKS Slovenije Andreja Brvarja, predsednika Atletske zveze Slovenije Staneta Mileta, njenega sekretarja Francija Mikeca, predsednika štaba za krose pri AZS Dušana Povha, predstavnika ZTKO Slovenije Ivo Daneu, člana izvršnega odbora AZS Janeza Ponebška. Uro pred začetkom prireditve so vodje reprezentanc, predstavniki posameznih občin in gostje odšli na sprejem k predsedniku Skupščine občine Velenje Dragu Šuleku,

ske atletike v kakovostnem in množičnem pogledu. Tudi zato se veselimo, ker so tokrat naši gostje prišli domala iz vse Slovenije, in tako bo današnji kros naš in skupni praznik.«

Medtem so vsi tekmovalci že dobili štartne številke s kupončki. Ob 11. uri se je začelo zares. Prireditev so naznanile fanfare članov Rudarske godbe, tekmovalci pa je odprla Dragica Kotnik. Toplo je pozdravila vse udeležence in jim dejala: »Za vami je naporna in po velikih tekmovalnih bogata sezona. Danes, tu v Titovem Velenju, jo boste sklenili in si razdelili zadnje kolajne. Vem, da to ne pomeni počitka, temveč, da so vaše misli in načrti usmerjeni že v prihodnje tekmovalno obdobje. Vsem želim veliko športnega užitka, prijetno bivanje v našem mestu, tekmovalcem pa še posebej veliko športnega uspeha.«

Prvi so stekli po lepi novi progi mlajši pionirji. Prvemu zmagovalcu, bil je to Mitja Šestak iz reprezentance Ljubljana — Šiška, je priznanje podelil naš znani atlet Mirko Vindiš s Ptuj. Po zeleni travnati površini Rudarjevega

Pokal je naš

igrišča in naprej po lepi novi progi ob Škalskem jezeru so nato stekle starejšie pionirke. Velik uspeh, velik aplavz za učenko OŠ bratov Mravljakov Klavdijo Mraz. Veliko navdušenje med njenimi sovrstnicami v velenjski reprezentanci. No, tedaj še ni nihče upal niti pomisliti, da bo podobno veselje na koncu. Vsi teki so bili zanimivi, v nekaterih so si tekačice oziroma tekači pri-tekli prvo, drugo ali naslednje mesto šele v zadnjem metru cilj- ne ravnine. Tako bi za najbolj razburljiv tek lahko razglasili tek mlajših mladincev. Podgoršek (Ljubljana — Šiška), Potočnik (Ptuj) in Pohar (Velenje) so pritekli v ciljno ravnino, kot bi tekmovali na 60 in tekmovalca je odločil zadnji sunek skozi cilj. Pohar je bil le za drobno desetinko ob drugo mesto. Ker so pri članih tekli znani atleti, kot so Vindiš, pa domača atleta Cmok in Hudournik, je seveda veljalo največ zanimanja njim. Bil je to zadnji obračun na 22. krosu. Preteči so morali kar pet krogov ali 5000 m. Kmalu so ušli ostalim 47 tekačem in prednost pred njimi se je vse bolj večala. Hudournik in Cmok sta se dobro držala, pa vendarle je imel Vindiš na koncu več moči. Dokazal je, da je kljub naporni sezoni še vedno dobro pripravljen, pa čeprav — kot je sam dejal —, nekoliko utrujen. V zadnjih 50 m je »potegnil« in prepričljivo osvojil prvo mesto.

Se zadnjič so se oglasile fanfare in to najbolj množično športno rekreativno prireditev na republiški ravni so sklenili.

»Konec dober, vse dobro. S tem pa ne mislim, da je bil začetek slab«, je dejal Dušan Povh. »Srečo smo imeli že z vremenom, izbiro Titovega Velenja za organizacijo krosa. Kot vselej so se tudi tokrat zelo izkazali. Vse njihove dosedanje organizacijske izkušnje so zliili v današnjo brezhibno organizacijo. Zato vsem prisrčna hvala za izredno gostoljubnost in kot sem že dejal za tekoče izvedeno prireditev.«

S. Vovk

O krosu so še povedali

Janez Ponebšek, član izvršnega odbora Atletske zveze Slovenije je tako- le ocenil 22. tek kros Dela: »Prireditev je izredno uspela, organizator ga je pripravil, lahko rečem, brezhibno. Poskrbeli so za pravo slavnostno razporeženo, časovno je vse teklo po urniku in tudi končni rezultati so bili sorazmerno hitro znani. Kros Dela sicer kot finalna prireditev celoga sistema atletskih tekov v naravi, nam služi seveda predvsem kot finale najbolj množičnih prireditvev v občinah in je tudi osnova, da v vsakem okolju poiščemo tiste najbolj nadarjene in jih vključimo v atletske klube, atletske sekcije, da tako resnično pridemo do najbolj nadarjenih tekmovalcev v teku. Hkrati je to tudi dobra podlaga za katerekoli druge atletske discipline, pa tudi sicer druge športne zvrsti. Seveda zelo pomembno pa je tudi, da

Najlepši in največji pokal je Vlado Šlamberger podelil reprezentanci Velenja. Prejela ga je Dragica Kotnik

Tudi Rantova (drugo mesto) in Josičeva (tretje mesto) sta bili zelo veseli svojega in skupnega uspeha

storimo vse, da čimvečji krog ljudi čuti potrebo za gibanje v naravi in mislim, da to smo naredili korak na- prej v desetih, petnajstih letih. Ljudje so začutili potrebo, da se gibljejo v naravi, da tekmujejo in podobno.«

Samo Cmok: »Sem zelo zadovoljen, imel pa sem stvarno možnost, da bi lahko danes tudi zmagal. Izmenično sva z Mirkom vodila tempo, bil je zelo hud, tokrat je zmagal Mirko, čeprav sem ga dvakrat premagal na zbornem prvenstvu za reprezentanco in na balkanskem prvenstvu. V letošnji sezoni sem imel smolo, saj sem imel prometno nesrečo, kar je bilo krivo, da tudi na stezi nisem dosegel pričakovanih rezultatov, zato upam da bodo prihodnje leto, ob dobrih pripravah, rezultati precej boljši.«

Valentina Josič: »Vesela sem tretjega mesta. Proge sem že vajena, zato se mi ni zdelo naporna, toda na »hribih« me je le malce matralo. Tako visoke uvrstitve nisem pričakovala, čeprav mi je moj trener Tomo Popertu

dejal, da sem zanjo sposobna.«

Melita Rant: »Tudi jaz nisem mislila, da bom druga. Upala sem, da bom med prvimi petimi, ne pa kar druga. Tudi jaz še ne treniram dolgo, niti dve leti ne.«

Miha Pohar: »Tek je bil kar težak, proga dolga 2000 m. Zelo pomemben je bil start, saj je tudi nas bilo veliko, da si prišel v ospredje in potem lažje nadaljeval. Hodim v 2. letnik Naravoslovne matematične šole Centra srednjih šol. Redno treniram šele eno leto in današnje tretje mesto je moj največji uspeh.«

Natalija Mraz: »Na tiho sem pričakovala, da bom zmagala, saj sem bila dobro pripravljena. Treniram dve leti, 6-krat na teden. Sem zelo vesela, da smo tudi kot ekipa najboljši.«

Mirko Vindiš: »Priznati moram, da sem danes težko zmagal, saj sta domača atleta Cmok in Hudournik bila izredna nasprotnika. Sem že nekoliko utrujen od nenehnih nastopov, zato sem zmage še toliko bolj vesel.«

Navdušenje ob zmagi Mrázove

Cmok, Vindiš in Hudournik (z leve proti desni) prejema- jo priznanja iz rok Valterja Štajnerja

Rezultati:

Starejši pionirji B (1972) — 1000 m: 1. Mitja Šestak, Ljubljana Šiška 2:48,7, 2. Gašper Suhadolnik, Velenje, 40. Cyril Gaber, Mozirje, 58. Denis Delameca, Mozirje, 63. Janez Pahovnik, Mozirje; ekipni vrstni red: 1. Maribor 8 točk, 5. Titovo Velenje 25 točk, 21. Mozirje 98 točk; starejšie pionirke B (1972) — 1000 m: 1. Natalija Mraz, Velenje 3:05,7, 9. Petra Šmerc, Velenje, 12. Nataša Vreš, Mozirje, 19. Marija Jurjevec, Mozirje, 27. Polona Rifelj; ekipni vrstni red: 1. Novo mesto 11 točk, 2. Titovo Velenje 11 točk, 7. Mozirje 31 točk; starejši pionirji A (1973) — 1000 m: 1. Robert Prelog, Ptuj 2:54,4, 26. Robi Podpečan, Velenje; 44. Aleš Sešelj, Velenje, 63. Pri-

mož Jelšak, Mozirje, 81. Ernest Kopitar, Titovo Velenje, 84. Sašo Krajnc, Mozirje, 102. Nani Smodiž, Mozirje; ekipni vrstni red: 1. Ptuj 3 točke, 17. Velenje 70 točk, 37. Mozirje 165 točk; starejšie pionirke A (1973) — 1000 m: 1. Tina Potrat, Kamnik 3:12,3, 9. Darja Šibanc, Velenje, 12. Badema Djedović, Velenje, 20. Simona Poličnik, Mozirje, 53. Dora Kaker, Mozirje, 95. Rozika Podkrižnik, Mozirje; ekipni vrstni red: 1. Celje 15 točk, 2. Velenje 21 točk, 17. Mozirje 73 točk; mlajši pionirji B (1974) — 1000 m: 1. Boris Repnik, Maribor 2:53,6, 7. Robi Habjančič, Velenje 3:09,0, 11. Robi Kožar, Velenje, 86. Peter Kolenc, 100. Toni Kropovek, 113. Darko Firšt, 118. Riki Kreps; ekipni vrstni red: 1. Titovo Velenje 18

točk, 41. Mozirje 213 točk; mlajše pionirke B (1974) — 1000 m: 1. Dijana Posel, Maribor 3:15,1, 2. Melita Rant, Velenje 3:19,7, 3. Valentina Josič, Velenje 3:21,0, 25. Mojca Praznik, Mozirje, 27. Polona Car, Mozirje, 42. Kristina Lanorčič, Velenje; ekipni vrstni red: 1. Titovo Velenje 5 točk, 11. Mozirje 52 točk; mlajši pionirji A (1975) — 1000 m: 1. Anže Rener, Trzin 3:12,4, 28. Boštjan Grabner, Velenje, 35. Sebastian Boh, 65. Urban Radšel, Velenje, 93. Tonček Hriberšek, Mozirje; ekipni vrstni red: 1. Ljubljana — Bežigrad 14 točk, 14. Velenje 63 točk, 41. Mozirje 174 točk; mlajše pionirke (1975) — 1000 m: 1. Milihalec, Domžale 3:25,8, 7. Andreja Tišljarič, Velenje 3:35,3, 90. Anka Krajcar, Velenje, 103. Tadeja Poli-

čnik, Mozirje, 104. Zvonka Venek, Mozirje, 109. Janja Podlesnik, Mozirje; ekipni vrstni red: 1. Domžale 3 točke, 4. Velenje 37 točk, 40. Mozirje 207 točk; mlajše mladinke (1971) — 1000 m: 1. Saša Prokofjer, Ljubljana Šiška 3:08,6, 11. Sonja Oberč, Velenje; ekipni vrstni red: 1. Novo mesto 9 točk; mlajši mladinci (1970-71) — 2000 m: 1. Janko Podgoršek, Ljubljana Šiška 5:48,3, 3. Miha Pohar, Velenje 5:48,7, 7. Jože Gorjup, Velenje 6:02,2, 51. Mijo Aleksič, Velenje; ekipni vrstni red: 1. Ljubljana Šiška 9 točk, 2. Titovo Velenje 10 točk; starejšie mladinke (1969-70) — 2000 m: 1. Lilijana Mihovljanec, Celje 6:54,4, 8. Marjana Glavnik, Velenje, 7:15,8, 14. Nisveta Ikič; ekipni vrstni red: 1. Murska Sobota 12 točk, 4. Velenje 22

točk; starejši mladinci (1968-69) — 2000 m: 1. Toni Noner, Celje 8:57,1, 16. Bojan Silovšek, 23. Dragan Kovarčič, Velenje; ekipni vrstni red: 1. Celje 6 točk, 8. Velenje 39 točk; članice (1968 in prej) — 2000 m: 1. Tatjana Naglič, Celje 6:52,6, 4. Ani Babič, Velenje, 7:01,6, 15. Slavica Poznič, Velenje; ekipni vrstni red: 1. Celje 10 točk, 3. Titovo Velenje 19 točk; člani (1967 in prej) — 5000 m: Mirko Vindiš, Ptuj 14:08,8, 2. Samo Cmok, Velenje 14:13,4, 3. Miran Hudournik, Velenje 14:20,9; ekipni vrstni red: 1. Titovo Velenje 5 točk.

Vseekipni vrstni red:

1. Velenje 859 točk, 2. Ljubljana Šiška 853 točk, 3. Novo mesto 851 točk,

4. Maribor 839 točk, 5. Kranj 834 točk, 6. Trzin 811 točk, 7. Radovljica 806 točk, 8. Domžale 801 točk, 9. Ptuj 791 točk, 10. Ljubljana Bežigrad 741 točk, 11. Celje 689 točk, 24. Mozirje 357 točk, itd.

Pokal AZS za zmago v skupini atletskega naraščanja (vse pionirske kategorije ter mlajši mladinci in mladinke) je osvojila reprezentanca Novega mesta, ekipno zmago in pokal v skupni kategoriji starejših mladincev in mladink ter članov in članic pa je ob vse ekipnem zmagovalstvu osvojila reprezentanca občine Velenje.

Posnetki in besedilo Stane Vovk

Gostiteljicam 12-sedemmetrovk

Na srečanju v Novem Sadu so domačinke odlično začele in vodile že s 6:1, vendar se gostje niso predale. Z dobro igro so rezultat zmanjšale in bile blizu izenačenja. Po odmoru niso nadaljevale s takšno igro in rokometasice Železnice so jim ušle za štiri zadetke in zanesljivo prednost obdržale do konca srečanja. Morda kaj pomeni tudi podatek, da so domače streljale kar 12 sedemmetrovk. V 5. kolu se bodo pomerile z ekipo Akademice.

Nastopile so: Zidar, Golčić 3, Plaskan 1, Felle, Olić 2, Kralj 5, Kričej, Čefarin 12, Budjinski 1 in Kmetić.

Sobotno srečanje bo v Slovenj Gradcu ob 19. uri, avtobus pa bo izpred Rdeče dvorane krenil ob 18. uri.

Mlinotest: Era Šmartno 41:21 (19:13)

Tokrat dvajset razlike

V Ajdovščini so bili gledalci priča srečanju dveh neenakovrednih ekip in domače so zasluženo visoko zmagale. Gostje so dokaj uspešno držale ravnotežje le v prvem polčasu, kasneje pa jim je zmanjkalo moči in visok poraz je bil neizbežen.

Elkroj: Triglav 1:1 (0:1)

Na igrišču v Mozirju je bilo v nedeljo kljub dežju in hladu precej vroče. Ne glede na povsem razmočeno igrišče so domači že v prvih minutah pripravili dve lepi priložnosti, enkrat od teh je žoga po strelu Hrena obstala tik pred golovo črto, gostujoči branilec pa je z močnim strelom zadel svojo vratnico. Takoj zatem so gostje po grobi napaki vratarja Hrasta in obrambe povedli. V nadaljevanju so igralci Triglava svojo igro prilagodili svojemu vodstvu in razmeram na igrišču. Borbenosti in vsega kar je značilno za razmočeno igrišče, tudi številnih priložnosti ni manjkalo, domačini pa so kljub vsem naporom izenačili v 61. minuti s strelom iz enajstmetrovke, ki jo je uspešno izvedel Marinc. Po izenačenju se je igra še bolj razvnela in okrog 70. minute so gostje dvakrat zgrešili prazna domača vrata. Nogometaši Elkra so seveda močno napadali, vendar se rezultat ni spremenil do konca srečanja. Tudi zato, ker sodnik ni ostreje ukrepal ob neprestanem zavlačenju gostov, so se razvlele tudi strasti. Precej je bilo grobih prekrškov, nešportnega vedenja na obeh straneh in razburjenja na tribuni. Vse se je na koncu vendarle umirilo, glede na potek srečanja pa so si oboji zaslužili po točko. Kljub zares slabemu vremenu se je ob igrišču zbralo kakšnih 400 gledalcev. V prihodnjem kolu bo na vrsti savinjsko-šaleški derbi, saj Elkra gostuje pri Rudarju na igrišču ob Jezeru.

Pekre: Era Šmartno 1:1

Uspešni v Limbušu

Nogometaši ERE Šmartnega so v Limbušu v srečanju z domačimi Pekrami zasluženo osvojili točko. Gostitelji so bili sicer podjetnejši, Šmarčani pa so odlično igrali v obrambi. Kljub vsemu so domačini povedli v 51. minuti, gostje pa s strelom Korberja izenačili devet minut kasneje.

Kdo so lastniki spodaj navedenih predmetov?

Uprava za notranje zadeve Celje je obravnavala in zasedla osumljence več predmetov, ki so bili vzeti iz osebnih in drugih avtomobilov na širšem območju SR Slovenije. Poleg teh predmetov so bili zaseženi še: stereo radio-kasetofon SHARP GF 8585, avto-zvočnik ACIKO 35 W, Pioneer — 30 W, ohišje zvočnika SANYO, akumulator — polnilec ISKRA, usmernik ABLEKS 1,5 — 12 V, fotoaparati ZORKI — 4, Ohm — meter japonski, modra potovalka, torba s komplet orodjem, torbica iz skaja z 12 kasetami, rjava usnjena potovalka, več kaset s posneto disko in drugo glasbo — MAXELL, SONY, SCOTCH, PHILIPS, TDK, EXPERT, MEMOREX, BASF, PIONEER, več kaset s posneto narodno zabavno glasbo izvajalcev iz drugih republik.

UNZ Celje prosi vse, ki bi predmete prepoznali kot svoje, naj to javijo bližnji postaji milice ali pokličejo na UNZ Celje.

Miličniki so zapisali

V zadnjem tednu so zabeležili velenjski miličniki veliko kaznivih dejanj, med katerimi so prednjačili vlomi na gradbišča od koder so storilci odnašali iz priročnih skladišč različno orodje. Še posebej veliko vlovov je bilo na gradbišču ESO in Vegrada. Zgodilo pa se je tudi veliko manjših prometnih nesreč, brez hudih posledic in z manjšo materialno škodo.

STISNILO JI JE PRST

15. oktobra malo po 10. uri se je pripetila v delovni organizaciji Elektrokovinarska oprema delovna nezgoda. V obratu Strešna okna je delavki Ivanki D. pnevmatična stiskalnica stisnila prstane leve roke.

ČAKAL GA JE S SEKIRO

Malo pred 8. zjutraj, 17. oktobra letos, so dobili velenjski miličniki sporočilo, da Ivan J. čaka pred vhodom Kidričeve 8 s sekiro hišnika. Miličniki so kasneje ugotovili, da sta se pred tem Ivan J. in Ismet I. hudo sporekla in stepla, pri čemer je Ivan J. zabodel Ismeta z nožem. Ker se je bal maščevanja, ga je čakal še s sekiro. Svoje početje pa bosta seveda morala razložiti še sodniku za prekrške.

Mišetić in Rauković »čistita« pred svojim golom

Rudar: Ingrad Kladivar 3:2 (1:1)

Niti 100 gledalcev se ni zbralo na tem srečanju, gotovo jih je odvrnil dež, saj je vseh 90 minut tekme lilo kot iz škafe. Igrišče je bilo povsem razmočeno, spolzko in razmere za igro težke. Dobre igre seveda ni bilo mogoče pričakovati zaradi takšnega stanja, sta pa obe enajsterici presenetili s požrtvovalnostjo, pa tudi s prostimi prekrški in nešportnim obnašanjem. Tako je sodnik Mitrović iz Ljubljane podelil vsakemu moštvo po tri kartone. Pri gostiteljih so jih dobili Rauković, zaradi preostrega prekrška, ki na razmočnem igrišču ni bil nameren, zaradi nešportnega obnašanja, oziroma prigovarjanja, pa Brđanović in kapetan Mišetić. Slednjemu to seveda ne sme biti v čast, saj bi moral biti po obnašanju kot kapetan za zgled mlajšim.

V nedeljo po dolgem času v vratih Rudarja ni bilo Cvjetkovića, ampak se je predstavil novi vratar Dujaković. Cvjetković je moral počivati, ni

bil niti na rezervni klopi, ker je menda slabo branil v prejšnjem kolu v Kranju. Verjetno je precejšen razlog za slabe obrambe dejstvo, da so mu prav v Kranju pred leti zlomili nogo. Sicer pa, kot kaže, je to nov ukrep trenerja Džurica. »Tisti, ki se ne bo izkazal, bo moral počivati,« je dejal po nedeljski tekmi. V nedeljo je bilo kar nekaj posameznikov, ki so na razmočnem igrišču preveč »plavalili«. To pomeni, da se bo Cvjetkovića v naslednjem kolu še kdo pridružil.

V nedeljski prvenstveni tekmi so Velenjčani povedli v 10. minuti s strelom Andreja Kotnika. V 40. je izenačil Škedelj, v 47. novo vodstvo Rudarja z zelo zanimivim zadetkom Vauha. Vse je opravičeval, ustrelil proti gostujoči mreži, žoga je obstala v vodi, pritekel je Vauh in neubranljivo streljal. Tega igralca je v 80. minuti zamenjal Fadil in že v svojem prvem dotiku z žogo zatresel mrežo. Pomagal mu je pri tem tudi gostujoči branilec, ki je zgrešil celo žogo. Pet minut kasneje je Zukić ublažil poraz.

(vos)

Kočevje: Topolšica 3:1 Tesen poraz

Odbojkarji Topolšice so v 2. kolu gostovali v Kočevju in tesno izgubili z 1:3 (—13, 11, —9, —15). Tekma je bila vseskozi izenačena in napeta, domačini pa so tudi z nekaj športne sreče strli odpor gostov. V soboto bodo Topolščani igrali doma z ekipo Mislince, srečanje pa se bo pričelo ob 18. uri v telovadnici osnovne šole Topolšice.

D. Menih

Paloma Branik: Topolšica Kajuh 1:3

V drugem kolu slovenske odbojbarske lige so igralke Topolšice — Kajuha gostovale v Mariboru pri drugi ekipi Palome — Branika in jo premagala s 3:1 (—9, 4, 0, 5). Gostje so pokazale dopadljivo in učinkovito igro in zasluženo premagale sicer zelo živahno domačo ekipo. V soboto ob 16. uri bo v Šoštanjju derbi med Topolščico-Kajuhom in Kočevjem. Domačinke se nadejajo dobre predstave, saj sta obe ekipi še neporaženi, zato bo srečanje zanimivo tudi za navijače.

OŠ Štirinajste divizije Teden cvetja

Na osnovni šoli Štirinajste divizije vzorno deluje Zelena straža, v katero je vključenih veliko učencev, vodi pa jih Marija Horvat. Prejšnji teden so pripravili številne aktivnosti, vse pa so potekale v znamenju cvetja.

V ponedeljek so pionirji te šole zbirali cvetje. Precej jim ga je prispevalo Vrtnarstvo Vekosa in krajanica Angelca Vutković. Cvetje so s pomočjo cvetličarke Štefke Veler uredili v ikobane.

Torek je potoval v znamenju družbeno koristnega dela. Učenci prvih in drugih razredov so pripravljali podtaknjence bršljank (za potrebe šole), tretji razredi so presajali lončnice, četrtri pletli venčke iz zelenja, peti uredili mini bazen z vodnimi rastlinami, šesti uredili razstavo zdravilnih rastlin in suhih aranžmajev, sedmi so uredili skalnjak in osmi razstavili lončnice.

V sredo so otvorili cvetlično razstavo in pripravili, v sodelovanju z občinsko zvezo prijateljev mladine Velenje in Hmeljarskim inštitutom iz Zallca, predavanje o zdravih zeliščih.

Na razstavo, odprta je bila do konca tedna, so povabili pionirje vseh velenjskih osnovnih šol in občane.

(mz)

Preventivno rekreativni

oddih v Lipiku

Komisija za rekreacijo, oddih in delavske športne igre pri Občinskem sindikalnem svetu Velenje je, tako kot lansko leto, tudi letos organizirala medicinsko-preventivni rekreativni odmor v zdravilišču Lipik v Slavoniji. Ta je namenjen predvsem delavcem, ki delajo na težjih in zdravju škodljivih delovnih mestih. V delovnih organizacijah pa na osnovi svojih pravilnikov in na pobudo sindikalne organizacije določijo kandidate, ki se udeležijo tega odmora.

Letošnja skupina, ki je po svoji sestavi bila zelo pestra, saj smo bili kar iz osmih kolektivov, je pri preživljanju odmora bila homogeni ter v celoti opravila vse predpisane terapije in rekreativne aktivnosti. Malo v šali napisano: kondicije je nekaterim na začetku resnično manjkalo, vendar so vsakodnevne obveznosti napravile iz nas že kar prave kaveljce in korenine. Še več. Poškodbe, ki je bila najhujša, ni bil deležen naš udeleženeec, ampak organizatorka rekreacije, ki je vodila eno naših skupin.

Ne bi se radi hvalili in ne bi radi hvalili. Vse kar smo doživeli v teh dneh, je bilo lepo. Spoznali in preizkusili smo vse športne objekte in rekvizite, ki jih imajo na voljo — teh pa v Rekreativnem centru Lipik ni manjkalo. Če pa je to že bil slučaj, sta bila tu naš Ivan in Tone, ki sta

popravila skoraj cel »vozni park« zdravilišča.

Naše aktivnosti se niso končale pri športnih dejavnostih in plesu. Neizmerno smo bili radovedni kakšne so delovne razmere v okoliških delovnih organizacijah, kakšna je njihova tehnologija in seveda kakšni so njihovi osebni dohodki. Bili smo v steklasti, polnilnici mineralne vode in bolj iz turističnih nagnjenj tudi v kobilarni. Čeprav je novica nepreverjena, lahko zapišemo, da so nekateri celo jahali.

Ob robu temu članku je vredno opozoriti še na nekaj resnega.

Velika večina delovnih organizacij v naši občini je spoznala, da je medicinsko programiran preventivno rekreativni odmor področje humanizacije dela, ki ga je potrebno gojiti in dograjevati.

V Gorenju, rudniku in elektrarni so zaposleni strokovni delavci za to področje, na drugi strani pa nekateri (IUV-Tovarna usnja Šoštanj, Vekos, Modni salon, Elkra-TOZD Konfekcija Šoštanj, Era, CSS) še vedno »podpirajo« le kurativno zdravljenje ali pa zagovarjajo teze, da nimajo sistemiziranih težjih ali zdravju škodljivih delovnih mest. To pa skoraj ni mogoče verjeti.

Sestavil: Jože ČAS

Elektra: Slovenska Bistrica 86:82

V 2. kolu prvenstva so se košarkarji Elektre prvič predstavili svojim navijačem. Igrali so s tekmečem za prvo mesto in zmagali s tesnim izidom. Zlasti v drugem polčasu je bilo srečanje zelo živo, k temu pa sta veliko pripomogla sodnika, ki sta s svojimi odločitvami vnašala nemir med igralce in gledalce. V domači ekipi je zelo dobro igral Leskovec, ki je z natančnimi meti od daleč in prodori pod koš, zagotovil zmago domačinom. Po dveh kolih ima Elektra 4 točke, v soboto se bo v gosteh pomerila s Polzelo, srečanje pa bo odločalo o vrhu lestvice.

Igrali so: Sešek 6, Bogataj, Leskovec 16, Pašić 12, Mackovski 2, Kugonić 18, Pečovnik, S. Breznik 12, P. Breznik, Brešar in Tomić 20.

Šah v Esu — simultanka Kristana

Prejšnji petek je mojstrski kandidat Drago Kristan odigral simultanko s šahisti iz delovne organizacije SEO. Pripravila jo je komisija za šport in rekreacijo v temeljni organizaciji Krovsko-ključavničarski obrati. S Kristanom se je pomerilo 15 delavcev, rezultat pa je bil 11:4 za gosta, ki sta ga premagala Anton Počajt in Ludvik Šporin, štirje pa so remizirali.

Dragica Lipuš

Cvetlično razstavo pionirjev osnovne šole Štirinajste divizije si je bilo zares vredno ogledati

NAJDENA MOTORNJA KOLESA IN KOLESA Z MOTORJEM NA OBMOČJU UNZ CELJE V LETU 1987

Znamka:	štev. mot.:	štev. okv.:	barva:
TOMOS APN-4	049227	ista	rdeča
TOMOS APN-4 S	076457	ista	rdeča
TOMOS APN-4 S	167493	ista	rdeča
TOMOS APN-4	168158	ista	črna
TOMOS APN-4	170385	ista	moder
TOMOS AVTOM. 3 M	294648	ista	metalno moder
TOMOS APN-6	322700	ista	siva
TOMOS APN-6	332787	ista	moder
TOMOS APN-6	334352	ista	siva
TOMOS APN-6	339812	ista	metalno plav
TOMOS APN-6	363077	ista	bela
TOMOS AVT. 3 ML	455434	ista	bela
TOMOS AVT. 3 MS	536650	ista	svetlo rjava
TOMOS AVTOM.	564968	ista	rdeča
TOMOS APN-4	927690	ista	rdeča
TOMOS APN-4	980878	ista	plava
TOMOS ELEKTR. 90	002609	ista	moder
TOMOS 14 TLS	046500	004100	rdeča
TOMOS 15 SLC	196960	ista	modra
TOMOS T 14-ogrodje		651440	modra

SEZNAM NAJDENIH KOLES NA OBMOČJU UNZ CELJA V LETU 1987

Moško-žensko:	znamka:	številka:	barva:
moško	FBP-BMX	CO-15088	temno modra
žensko	ADRIATIK	B-32443	sivo bron
žensko	ROG	59589	rjava
žensko	ROG-PONY	72281	metalno rjava
žensko	ROG-TOURING	81004	črne
moško	ARMADA	91609	temno modra
žensko	ROG-MAXI	011986	zelena
žensko	ROG-PONY	046747	metalno plave
moško	SENIOR ELITE	053810	zelena
žensko	ROG MAESTRAL	063375	kovinsko modra
moško	ROG-SENIOR	089008	metalno modre
žensko	ROG	092508	svetlo modra
otroško	ROG-PONY	93841	kovinsko rdeča
moško	ROG SENIOR	101421	oranžna
moško	ROG AMATER	111835	zelena
moško	ROG AMATER	114866	zelena
žensko	ROG	115700	krem
športno	ALPINA DE LUX 16	144690	bela
žensko	PONY MAXI	148779	metalno plava
žensko	UNIS PARTIZAN A	159360	srebrno zelena
moško	ROG	167774	plava
žensko	ROG-TOURING	177944	rjava
moško	ROG-SENIOR	184491	zelena
žensko	ROG SPORT	233096	siva
moško	ROG SENIOR	237451	rdeča
žensko	ROG-PONY	249070	svetlo zelena
moško	ROG SENIOR	266906	metalno rumena
žensko	ROG-PONY	275135	modra
moško	ROG SENIOR	293787	kovinsko rjava
žensko	ROG PONY	371795	srebrna
otroško	ROG JUNIOR	404826	metalno rdeča
žensko	ROG-PONY	515748	srebrne-metal
moško	ROG SENIOR	569649	metalno rumena
moško	ROG-TOURING	667492	modra
žensko	ROG MAXI	755615	rdeča
žensko	ROG	760660	črna
žensko	ROG-TURIST	761530	metalno plava
žensko	ROG-PONY	835023	svetlo modra
žensko	ROG-PONY	839773	modra
moško	ROG SENIOR	863389	svetlo modra
žensko	ROG PONY	881398	rdeča
žensko	ROG-REKORD	918838	kovinsko modra
žensko	ROG-TURIST	943407	zelena

Za morebitne informacije naj lastniki pokličejo UNZ Celje, tel. 23 941.

KOLEDAR

ČETRTEK, 22. oktobra — ZORISLAV
PETEK, 23. oktobra — SEVERIN
SOBOTA, 24. oktobra — DAN OZN
NEDELJA, 25. oktobra — DARINKA
PONEDELJEK, 26. oktobra — LUCIJAN
TOREK, 27. oktobra — SABINA
SREDA, 28. oktobra — TADEJ

MALI OGLASI

ZASTAVO 101 GT 55/3 PRO-
DAM, letnik 1984, rumene barve, prevoženih 22.000 km, garažiran, registriran do novembra 1988. Informacije po telefonu 857-643, popoldan.

PRODAM »RUŠT«-OSTREŠJE
8 x 7 m rabljeno, motor Tomos APN-4, razne rezervne dele za VW 1200 in opel kadet. Telefon 856-277, popoldan.

TERMOAKUMULACIJSKO
PEČ 2 KW, električni štedilnik 4 PL, Emo peč za etažno centralno kurjavo, električni bojler 8L, motor Tomos 4,5, za čoln, ugodno prodam. Telefon 857-350.

HLADILNIK HBS-103 Gorenje in star globok otroški voziček prodam. Telefon zvečer 858-779.

MOŠKE OBLEKE IN PRE-
HODNI PLAŠČ številka 52 prodam. Telefon 854-245.

KRAVO, DOBRO MOLZNI-
CO, prodam. Jože Meklav, Rečica 35, Smartno ob Paki.

PLASTIČNE ROLETE V VSEH
IZVEDBAH IN BARVAH izdelujemo in vgrajujemo. Telefon 24-296.

PRODAM RJAVO OTROŠKO
POSTELJICO z jogijem ter posteljo z nočnimi omaricama, program spalnice EVA. Telefon 853-633.

VIDEOREKORDER, vrhunski, Blaupunkt RTV — 478, stereo Hi-fi in cerado za Galfa, prodam. Telefon 853-763.

ZARADI SELITVE V MANJŠE
PROSTORE prodam spalnico Meblo, možno plačilo na obroke, omaro 2 x 06 x 2,24, jogi vložek za zibko, pisalno mizo. Telefon 858-779 zvečer.

PEČ ZA CENTRALNO OGRE-
VANJE 35.000 kcal/h izdelave Franca Pavliča, kurjeno 2 leti, prodam po ugodni ceni. Telefon 853-295.

PREKLICUJEM LETNO RI-
BOLNO DOVOLILNICO za Škalsko jezero za leto 1987 in člansko izkaznico na ime Karel Belec, rojen 30. 8. 1944.

OKRASNE GRMOVNICE listavcev in iglavcev vseh vrst ima v prodaji drevsnica »POTOČNIK« v Slovenj Gradcu. Odaja ob sredah in petkih od 13. do 18. ure, ob sobotah pa od 9. do 12. ure. Informacije po telefonu: 062 841-469.

ZASTAVO 101 Comfort, letnik 1982 (december), prevoženih 39000 km, odlično ohranjeno, dodatno opremljeno, registrirano do marca 1988 prodam za 300 SM. Telefon 855-151 interna 239 popoldan.

PRODAM DOBRO OHRA-
NJENE KOSE POHIŠTVA: kavč, dva fotelja, omara za obleke in oblačilnjak štirinožnik za 10 SM. Ogled možen vsak dan od 17. ure dalje. Naslov v uredništvu Našega časa.

MLAD SLOVENSKI PAR išče sobo s souporabo sanitarij. Telefon: 853-314, po 19. uri.

OSEBNI AVTO AUDI 80 S, letnik 1975, ugodno prodam. Telefon 856-677 dopoldne ali 853-072 popoldne.

STEREO ZVOČNIKA ZA
WALKMEN ugodno prodam. Telefon 856-600.

PRODAM AX 14 TRS, letnik 1987, telefon 062-83-874.

PRODAM DVE BREJI TELICI
in kravo vse simentalke. Sempri-možnik, Skorno 7, Smartno ob Paki.

OSEBNI AVTO SIMCA 1301
SPECIAL, letnik 1971, neregistriran, 2 komada zimskih gum Sava, dimenzije 185/70 — R—13, prevoženih 850 km, prodam. Cena po dogovoru. Ludvik Jeseničnik, Titovo Velenje, Prešernova 7 B, telefon 854-397.

MOTOR BT-50, letnik 1986, prodam. Informacije po telefonu 855-380.

OSEBNI AVTO ZASTAVA 101
SC, letnik 1979, prodam po zelo ugodni ceni. Lainšček, Jurčičeva 5, Titovo Velenje.

OSEBNI AVTO R-4 PRODAM, letnik — december — 1977, za 75 SM. Telefon 854-016, od 16. do 18. ure.

SKRINJO GORENJE, 310 litrsko, dobro ohranjeno, prodam. Telefon 858-875.

DOBRO OHRAJEN OSEBNI
AVTO R-9 GTL, letnik 1983, ugodno prodam. Informacije po telefonu 858-873, po 19. uri zvečer.

OSEBNI AVTO FIAT 750 PRO-
DAM. Letnik 1985. Telefon 854-251, dopoldan, interna 54. Prodajam tudi moped avtomatik. Telefon doma 857-703.

NOV DVOKASETNI PRENO-
SNI RADIOKASETOFON Z
URO BUDILKO, 55 W, International ter nov digitalni avtoradio kasetofon Scharp z avtoverzom, 16 fiksni postaj in equalizer, 50 W, prodam. Telefon 853-411.

OSEBNI AVTO ZASTAVA 101, letnik — december — 1980, registriran do junija 1988, prodam. Telefon 881-287.

MOTORNO KOLO TORI
PRODAM. Telefon 858-119.

RAZTEGLJIVI TROSED DO-
BRO OHRAJEN, PRODAM. Cena 15 SM. Telefon 853-951, do 7.30.

OTROŠKI, KOMBINIRAN,
ŠPORTNI VOZIČEK KUPIM
— ZA DVOJČKE. Telefon 854-580.

PRODAM R-4, GTL, letnik 1985. Telefon 881-300, po 19. uri.

PRODAM VW 1300/68, registriran do julija 1987, za 90 SM. Tel. 855-157.

NUJNO PRODAM TOMOS avtomatik 3, še v garanciji in otroško sobo. Cena po dogovoru. Informacije: Kardeljev trg 4, stanovanje 2, od 18. do 21. ure.

ENO LETO STAR DVOSED Z
DVEMI LEŽIŠČI in starejši pralni stroj prodam. Telefon 855-157.

PRODAM BREZHIBEN BAR-
VNI TV. Gorenje »Maraton 806«, z daljinskim upravljanjem ter nerabljen pisalno mizo iz programa Maja. Jenkova 9/III, stanovanje 14.

NUJNO PRODAM GOLF JL, letnik 1980/93.000 km. Telefon 857-239.

Pisma bralcev

Za en špricer ali dva?

Zgodilo se je, da dva nista bila za skupaj, kar je ugotovilo tudi sodišče in razvezalo zakonsko zvezo. Bitka pa se je šele pričela in to bitka za goli obstoj, za streho nad glavo nič krivim otrokom, bitka za tisto, za kar si garal vse življenje, se iztrošil in upal, da boš vsaj otrokom zagotovil streho nad glavo in spodobno življenje. Verjetno bodo to res imeli, vendar se morajo prej naučiti, kako v življenju uspeš po liniji najmanjšega odpora. Otroci gledajo, gledajo, se učijo in si tudi zapomnijo.

Eden od obeh razvezanih zakoncev hoče biti lastnik skoraj vsega ustvarjenega, drugi pa tega noče razumeti. In ker je med drugim tudi vprašanje lastništva drugega avtomobila, ki je postal taksi za razne prirepe, je nerazumevajoči bivši zakonec odmontiral registrske tablice in spravi prometno dovoljenje, dokler sodišče ne odloči o lastništvu. Seveda je prizadeti absolutni lastnik stakoj reagiral in s pomočjo »kameradov« že čez dva dni imel nove registrske tablice in novo prometno dovoljenje, brez preklica prejšnjih veljavnih, brez kakršnihkoli procedur, zapisnikov in zaslišanj, brez vsega tistega, kar pač velja za navadne državljane.

Torej ima en avtomobil dvojne veljavne tablice in dve veljavni prometni dovoljenja. Da je to možno na Siciliji, mi je znano iz knjig, da pa je možno tudi v Mozirju, mi kljub naslovu ni čisto jasno. Iz občine je tudi prišlo obvestilo, da mora nerazumevajoči bivši zakonec takoj vrniti veljavne registrske tablice in prometno dovoljenje. Zakaj? Ker je nekemu kapnilo, da ga je polomil? Morda pa veljajo v Mozirju drugačni predpisi? Kakorkoli že, naša nadebudna mladina se mora naučiti kako je prav, četudi naj ne bi bilo prav.

Marjanka Steiner
Mozirje 54 a

Gibanje prebivalstva

Matično območje Velenje

Poroke:

Borut Keber, roj. 1961, ekonomist iz Žerjava in Bernarda Vidmajer, roj. 1966, prodajalka iz Žerjava; Sava Šaranovič, roj. 1963, prometni tehnik iz Titovega Velenja in Darja Pevec, roj. 1970, delavka iz Titovega Velenja; Rudi Brišnik, roj. 1962, elektrikar iz Šostanja in Mirjana Žučko, roj. 1965, prodajalka iz Titovega Velenja; Jože Krt, roj. 1957, kmetovalec iz Raven in Metka Tajnik, roj. 1962, kuharica iz Raven.

Smrti:

Ivan Jelen, upokojenec iz Laz

terme topolšica

ZDRAVSTVENI CENTER VELENJE
TOZD Naravno zdravilišče Topolšica

Delavski svet tozd Naravno zdravilišče Topolšica razpisuje po določilih statuta tozd dela in naloge individualnega poslovnega organa

VODJA TOZD NARAVNO ZDRAVILIŠČE
TOPOLŠICA

Kandidat za vodjo tozd mora poleg splošnih pogojev, predpisanih z zakonom za sklenitev delovnega razmerja izpolnjevati še naslednje pogoje:

- najmanj višja strokovna izobrazba
 - znanje tujega jezika
 - 5 let izkušenj na vodilnem položaju
 - da je s svojim dosedanjim delom pokazal sposobnosti razvijanja samoupravnih, socialističnih odnosov
 - da predloži program dela
- Kandidat bo izbran za 4 leta.
- Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v zaprti ovojnici z oznako »Razpisna komisija« v roku 15 dni po objavi razpisa na naslov: Zdravstveni center Velenje, kadrovska služba, Titovo Velenje, Vodnikova 1.
- Kandidate bomo o izbiri obvestili po sprejemu sklepa na delavskem svetu tozd.

Namizni tenis

Za začetek polovičen uspeh

V soboto so s tekmovanjem v 1. B republiški ligi — vzhod pričeli igralci velenjskega kluba Tempo. Prvo in drugo kolo so odigrali doma z ekipama Poljčan in Petovje iz Ptuja ter zabeležili polovičen uspeh. Najprej so s 7:2 premagali ekipo Poljčan, pri čemer sta po trikrat zmagala Hribnik in Zdravec, nastopil pa je tudi mladinec Sablatnik. V

drugem srečanju so proti zelo močni ptujski ekipi klonili z 2:7, kar pa ni pravi odraz moči. Domačini so bili enakovredni gostom, ki so imeli več športne sreče, vseeno pa igra velenjskih igralcev vliva upanje za naprej. Dvakrat je zmagal Hribnik, igrala pa sta še Zdravec in Zorko. V soboto bodo gostovali v Celju proti enemu od favoritov v ligi, domačemu Ingradu.

Matjaž Kovač

ZTKO občine Velenje

Občinske lige in prvenstva

Zveza telesno-kulturnih organizacij občine Velenje bo v oktobru in novembru organizirala občinske lige v odbojki za moške in ženske, v košarki za moške ter občinska prvenstva v namiznem tenisu, kegljanju in plavanju v zimskem bazenu.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega ata, starega ata in pradedu

Jurija Banovška

iz Šentilja pri Titovem Velenju

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, znancem in prijateljem za darovano cvetje in vence ter sosedom za vsestransko pomoč. Zahvaljujemo se dr. Kralju za dolgoletno zdravljenje. Posebna hvala Gasilskemu društvu Šentilj in rudarski godbi ter častni straži. Iskrena hvala govornikom za poslovilne besede ter gospodu župniku za opravljen obred.

Žalujoci: hčerka Justa z družino, sin Jože z družino ter ostali sorodniki.

ZAHVALA

Po težki in neozdravljivi bolezni, nas je prerano zapustila naša draga

Milka Kočevnar

invalidska upokojenka zdravstvenega doma

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, posebno družini Hribar, sosedom in znancem za izraze sožalja, darovano cvetje in spremstvo na zadnji poti. Posebna zahvala velja dr. Petričevi na onkološkem inštitutu v Ljubljani, dr. Kolšku, prim. dr. Fijavžu in patronažnim sestram za nego na domu. Iskrena zahvala Društvu medicinskih sester Zdravstvenega centra Titovo Velenje, častni straži in govornikom tovarišem Mihi Valenciju, Dragu Semetu in višji medicinski sestri Majdi Menih za lepe poslovilne besede.

Enako zahvalo izrekamo pevcem in duhovniku za pogrebni obred.

Žalujoci: Zofka, sestri in bratje

Med naša srca si se vpisal čas ne bo te več izbrisal, tudi če pokojno spiš, z nami kakor prej živiš.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, brata in dedka

Ivana Jelena-Maka

1925—1987

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, osebnim prijateljem in znancem, ki ste nam ob najtežjih trenutkih stali ob strani, z nami sočustvovali, mu prinašali cvetje in ga v tako velikem številu pospremlili na njegovi zadnji poti. Prisrčna hvala dr. Grošlju za lajšanje bolečin ter patronažni sestri Ireni in negovalki Sandi za nego na domu.

Enako zahvalo izrekamo sozd REK, upokojenecem, ZZB, VVI, GD Šentilj, godbi, pevcem, govornikom in g. župniku za opravljen obred. Hvala tudi DO Vegrad, sozd REK, DO EKO in DO ERA za darovano cvetje.

Žalujoci: žena Slava, sinovi Slavko, Mirko, Janez, Drago in hčerka Ida z družinami, sestra Pepca, brata Baltazar in Blaž z družinami.

Občinska skupnost za zaposlovanje Velenje

Objave potreb po delavcih v občinah Velenje in Mozirje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DČ	ROK P	OD	ŠT. del.
OBČINA VELENJE KOMPAN IVO — SERVIS ELEKTRONIKA FINOMEHANIKA	elektrotehnik-elektronik	— serviser; finomehanik elektronskih strojev — serviser, finomehanik elektronskih strojev	5	nč	8	300.000	1
VIZ DSSS GORENJE DO SERVIS	ekonomski tehnik ekonomski tehnik	— samostojni knjigovodja OD — referent vzpostavljanja dobrih odnosov s potrošniki	1 2	nč dč	8	230.000 260.000	1 1
ST. SL. OBČ. SKUPNOSTI ZA ZAPOSLOVANJE OBČINA MOZIRJE IZLETNIK CELJE PE MOZIRJE	pravnik, višji upravni ali socialni delavec	— svetovalec zaposlitve za občini Dravograd in Slovenj Gradec	3	nč	8	250.000	1
LEGENDA: DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DČ = določen čas, ROK P = rok prijave, OD = osebni dohodek, ŠT. DEL. = število delavcev	prometni tehnik	— referent v poslovni enoti	2	nč	8	260.500	1

Kako ohraniti življenje v naravi?

Ste si ogledali zanimivo razstavo, s katero so nas ob občinskem prazniku razveselili lovci, ribiči, čebelarji, zeliščarji in gobarji? Bila je v prostorih Društvene prehrane v Titovem Velenju in če kdo, potem so tokrat prišli na svoj račun še posebno otroci. To pa že ni kar tako, da si lahko pogledaš v oči z volkom, pa čeprav nagačenim in ne s tistim iz Rdeče kapice. Ali pa, če prvič vidiš medveda, takšnega, ki je nekoč res lomastil po gozdu in se sladkal z medom in hruskami? Ali pa lisičji brlog, malega ježka, pa drobno srnico... Če imaš priložnost videti, kakšne ribe plavajo v naših jezerih in rekah in spoznati, da so nekatere res takoooo velike. Da so ribiči prav vrli fantje (pa tudi dekleta), ki se jim tu in tam iz globin posreči potegniti tudi kak kapitalni primerek. Pa zelišča? Ta so, tako jih prisega vedno več, veliko bolj primerna za zdravljenje kot pa »goltanje« gore tablet za vsako malenkost. Gobe. Ali pa čebele, z njimi pa čebelarji. Predstavitev njihovega dela, pripomočkov, ki jih pri tem uporabljajo...

Ob razstavi je Lovska družina skupaj s socialistično zvezo (Lovska družina Velenje praznuje letos 40-letnico), pripravila pogovor o vlogi in delovanju društev. Tistih, katerih osnovna dejavnost se nanaša na ohranitev življenja v naravi. Spregovoriti so želeli o težavah, s katerimi se srečujejo, ki pa bi jih bilo ob sodelovanju tistih, ki imajo vpliv nanje, mogoče tudi odpraviti ali pa vsaj zmanjšati. Zato so na ta pogovor poleg predstavnikov društev povabili tudi vrsto organizacij in organov, ki bi lahko k razpravi in sklepanju, ki so jih na koncu sprejeli, dodali svoj delež, povedali, kako bi bilo mogoče tisto, kar društva teži, odpraviti.

Članstvo v društvih in družbenih organizacijah v občini Velenje predstavlja kar celo vojsko — 50 tisoč ljudi sodeluje v tem ali onem društvu. Veliko je posameznikov, ki svoj interes združujejo v večih.

KAJ SMO NAREDILI Z NARAVO?

Posegi v naravo, ko smo spreminjali travnike v soseske, reke in potoke usmerjali v strogo urejene struge z ravnimi brežinami, ne da bi tam, kjer je bilo mogoče naravi povrnili vsaj del tistega, kar smo ji odvzeli, so nam začeli vrniti. Tako kot smo jemali, dobivamo nazaj. Najlepše jase smo pozidali z vikendi, v brezmadežne gozdove privedli sledi civilizacije v podobi konzervnih skafel, plastičnih vrečk... Odpadke

smo odlagali (in jih še) pač tja, kjer nam je bilo (in nam je še) najbližje in najlažje. Ker smo naravo spremenili v nekaj, kjer živeli niso srečne, so od vojne naprej, recimo lovci, izgubili dvajset odstotkov tistega, kar so imeli po vojni. Samo primer — s Kozjaka smo pregnali gamsa. Odsel je drugam. Zaradi hrupa.

Če že civilizacija neusmiljeno pobira svoj davek, če se človek ne more upirati razvoju v takšni zgoraj opisani podobi — potem je treba storiti vse, da posege v naravo vsaj omilimo.

Veliko pa so imeli povedati o življenju v naravi predstavniki društev. Čebelarji so recimo izpostavili škropljenje sadnega drevja, bolezní, ki napadajo čebele. Danes, so rekli, mora biti čebelar že pravi strokovnjak, da se uspešno postavlja po robu vsemu, kar čebele ogroža. Kajti čebela, kljub temu, da se pase tam, kjer je veliko strupov, proizvaja med, ki je čist, ki ni onesnažen. Čebelarji pa so izpostavili še en problem. Financiranje. V Skladu za pospeševanje kmetijstva so sredstva, namenjena tudi čebelarjem. Od letošnje planirane vsote, zanje bodo ti dobili recimo četrtno (druge dobijo čebelarji vse). Preostanek, torej tri četrtnine, dobi zadruga. Zato, da bo pokrila razliko pri odkupu medu (!?).

Precej je imel povedati tudi predstavnik Društva za varstvo in vzrejo ptic. Poglejmo samo en primer: v Ravnah nad Šoštanjem so imeli včasih v rezervatu 300

Udeleženci pogovora o vlogi in delovanju društev, katerih osnovna dejavnost se nanaša na ohranitev življenja v naravi. (foto vos)

valilnic. Vsako leto jih je manj. V začetku je bilo zasedenih 75 odstotkov, danes le še dvajset. Ptice so »obupale« in se zaradi hrupa preselile.

MLADI IN NARAVA

Vzganjanje mladih bo dalo sadove. Vedno jih da, če se jim prav pristopi. Zato tudi ne bi smelo ostati brez odmeva razmišljanje predstavnic vzgojno izobraževalnega zavoda, ko je dejala, da bi moralo biti sodelovanje med društvi in mladimi veliko bolj neposredno. Predavanja so recimo zelo privlačna oblika. In če jim predava kdo, ki zna zanimivo pripovedovati, ki ima tudi veliko povedati, in če je to še kdo, ki ga mladi »ne gledajo vsak dan«, potem je zanimanje gotovo tu. Privzgojiti je treba mladim odnos do narave.

Tudi na vsakoletnem usposabljanju mladih, ki ga pripravlja Oddelek za ljudsko obrambo, veliko pozornosti posvečajo naravi. Morda ti še toliko bolj, ker se zavedajo kakšno zavetje in varnost narava nudi človeku. Lahko ga preživi. Če narava preživi člo-

veka — zakaj smo potem do nje tako neusmiljeni?

POSEGI V NARAVO — PROSTORSKO PLANIRANJE

Pri prostorskem planiranju bi morala tovrstna društva imeti veliko večjo vlogo kot pa jo imajo. »Pa se premalokrat srečamo, da bi se dogovorili,« pravijo urbanisti. »Vsi pripravljamo plane. Vase sugestije, vaši predlogi, bi urbanistom prišli zelo prav,« je bilo rečeno. Do sedaj tega sodelovanja ni bilo prav veliko, odslej pa bo morda drugače.

TAKŠNI IN DRUGAČNI ONESNAŽEVALCI

Na tem pogovoru so predstavniki društev namenoma spustili tisto, kar koga morda najbolj žuli. Že, že, je kdo dejal. Kaj pa tišni veliki onesnaževalci? O njih pa nič? O propadanju gozdov, ki gotovo ne umirajo zaradi plastičnih vrečk ali pa hrupa? O žveplovem dioksidu, na katerega še tak ljubitelj narave nima vpliva? Pripravljalci tega pogovora so

menili takole: seveda so v dolini veliki in mali onesnaževalci. O velikih je bilo že veliko govora in za zmanjšanje njihovega onesnaževanja okolja smo že sprejeli učinkovite sklepe, ki jih tudi že uresničujemo. Vendar pa so ob njih tudi tisti mali, tisti, pri katerih malo in malo na koncu dá veliko. K ohranitvi narave pa lahko gotovo veliko prispevajo društva s svojo dejavnostjo.

Zato so bili zaključki s tega pogovora takšni, da jih bo mogoče uresničiti. Nič velikih besed, ampak povsem konkretno delo. Menili so, da bi se v tovrstna društva morala veliko bolj kot se, vključevati tudi stroka. Društva in družbene organizacije morajo postati enakopraven partner v planiranju. Predvsem pa bo treba osvestiti ljudi in v delo še bolj vključiti tiste, ki lahko za »nespoštovanje pravil« izrekajo tudi sankcije — inspektorje in miličnike.

Pa še nekaj je zelo pomembno. Komunalne odpadke bi lahko z določenih mest odvažali tudi zastoj (če jih že ne). Recimo z okoliških vasi.

Društva pa bodo morala tudi načrtneje pristopiti k temu, kako vzgajati svoj podmladek. Ne nazadnje pa bo treba doreči še kaj o financiranju, in tudi o tem, čeprav je to govoril samo eden od sodelujočih, kako vso to množico društev in družbenih organizacij čim koristneje vključiti v frontno organizacijo.

Takole nekako se glasi indijski pregovor, ki so ga ob svoji predstavitvi, opazno zapisali ribiči: Šele takrat, ko bo padlo zadnje drevo, ko bo ujeta zadnja riba... bomo spoznali, da se denarja ne dá jesti. Storimo vse, da temu le ne bo tako. Da bo spoznanje prišlo veliko, veliko prej. Že danes. Milena Krstič-Planinc

Mesec požarne varnosti

Območna vaja v Mozirju

Za začetek reševanje iz gorečega avtomobila

Štab savinjskega gasilskega območja je tudi v letošnjem oktobru, mesecu požarne varnosti, pripravil večjo vajo za gasilce treh sosednjih občinskih zvez. Iz velenjske občine so se vaje udeležili gasilci iz Titovega Velenja, Šoštanja in Smartnega ob Paki, iz žalske občine gasilci iz Žalca in Letuša, sodelovala so štiri društva iz mozirske občine, pa enota civilne zaštite iz Mozirja, skupaj z reševalno postajo in drugimi. Med njimi velja omeniti gasilce iz Zvezne republike Nemčije, ki so bili te dni na obisku pri gasilcih Gornje Savinjske doline.

V središču Mozirja je bilo v soboto dopoldne res kaj videti. Za začetek so udeleženci gasili goreč osebni avtomobil in iz njega reševali ponesrečenca, zatem pa je »močno« zagorelo v sosednji blagovnici in gasilci so s cisternami seveda hitro ukrepali.

Najbolj zanimivo je šele sledilo. Ogenj se je iz blagovnice razširil na stanovanjske bloke, reševanje iz njih pa so prikazali velenjski in šoštanjski gasilci. Najbolj zanimivo in za mlajše tudi zabavno je bilo reševanje s pomočjo blazine in skoki z blokov nanjo seveda. Gasilci iz Titovega Velenja so poskrbeli še za

drugo zanimivost, ko so z mozirskega zvonika s pomočjo lestve reševali ponesrečenca, kar so mnogi gledalci seveda videli prvič. Gorelo je razumljivo še na drugih mestih, tam pa so posredovali ostali udeleženci s cisternami in brizgalnami.

Vaja je uspela, tudi zato, ker so na njej ugotovili nekatere pomanjkljivosti, seveda potrdili dobro usposobljenost in opremljenost, vsemu pa so vaje tudi namenjene.

Gasilci si jasno želijo, da ne bi šlo nikoli zares, pripravljeni in usposobljeni pa razumljivo morajo biti. To so med drugim povedali na prvi očni vaje na prostoru ob Savinjskem gajem, kjer so si že kar takoj ogledali film o tej vaji, za katerega so poskrbeli domačini.

Skupaj z ostalimi so bili na srečanju tudi gasilci iz Zvezne republike Nemčije, ki so ob tej priložnosti občinski gasilski zvezi Mozirje podarili tehnično-reševalno vozilo, že med tednom pa so z njihovo pomočjo terensko vozilo dobili v Radmirju in cisterno na Ljubnem ob Savinji. Vse skupaj je le nadaljevanje nekajletnega uspešnega sodelovanja med gasilci iz obeh dežel.

j. p.

Enote teritorialne obrambe niso mirovale

V septembru in oktobru je Občinski štab za TO občine Velenje izvajal usposabljanja nekaterih svojih enot, kot je bilo načrtovano z letnim načrtom dela.

Enota protiletalske obrambe je izvedla večdnevno urjenje na vojaškem poligonu v Pulju. Rezultati streljanja na zemeljske in zračne cilje so pokazali, da so pripadniki dobro pripravljeni. Cilj usposabljanja ni bilo samo preverjanje in obnavljanje vojaško strokovnega znanja, ampak tudi krepitev vojaškega kolektiva in tovarništva med vojaškimi obvezniki.

Nekatere druge enote OŠTO je v teh dneh preverjal nadrejeni

štab TO. Poleg mobilizacijske sposobnosti enot je bila ocenjena tudi pripravljenost enot za izvajanje določenih borbenih nalog. Tako starešine, ki so poveljevale enotam, kot sami pripadniki enot, so pokazali izredno vojaško strokovno znanje in pripravljenost za reševanje nalog nadrejenih poveljstev.

Istčasno s temi aktivnostmi, je bila na dvodnevem usposabljanju enota ene izmed krajevnih skupnosti občine Velenje.

Cilj njihovega urjenja je bilo predvsem streljanje in zaključna taktična vaja v sodelovanju z enoto mejne občine Slovenj Gradec. Na končni analizi je bilo

poudarjeno, da se pri obrambi domovine ne moremo in ne smemo zapirati v okvire občine in KS. Le s tesnim sodelovanjem in zaupanjem v vse komponente SLO in DS, ne glede na občinske meje, lahko pričakujemo, da bo sistem SLO in DS učinkovito deloval, kot je predvideno z načrti. Čeprav utrujeni in izčrpani od dolgih »maršev« in natrpanega

programa, so pripadniki TO ocenili vse te aktivnosti kot dobre in nujne. Le z znanjem, fizično pripravljenostjo in iskrenimi tovariškimi odnosi, ne glede na narodnostno pripadnost, bomo v morebitni agresiji kos tujim vsiljivcem, ki nas bi hoteli podrediti svojim interesom.

France VOLK

Reševanje iz zvonika je bilo posebej zanimivo

Blazina velenjskih gasilcev je pritegnila precej gledalcev

Leštvica

Petek, 23. oktobra na radiu Velenje

1. NEVER GONNA GIVE YOU UP — Rick Astley
2. SOUL SURVIVOR — C. C. Catch
3. LOVE IN THE FIRST DEGREE — Bananarama
4. I JUST CANT STOP LOVING YOU — Michael Jackson
5. COME BACK AND STAY — B. B. B.
6. I HEAR YOU KNOCKING — Hot line
7. YOU WIN AGAIN — Bee Gees

Naš predlog za vstop na lestvico:

1. I DON'T WANT TO BE A HERO — Johnny Hates Jazz
2. EVERLASTING LOVE — Sandra
3. CHINA BOY — Margie M.

Moj predlog

Moj naslov